

ROČENKA

Cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku

Adamovské Kochanovce

Cirkevný rok 2009

ROČENKA

Cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku
Adamovské Kochanovce

Cirkevný rok 2009

Vážení čitatelia, bratia a sestry!

Otvárate prvé číslo ročenky Cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi a. v. Adamovské Kochanovce. Jej obsah Vás uvedie do diania v zbore v cirkevnom roku 2009.

Obsahuje základné informácie o členoch a predstaviteľoch zboru, štatistické údaje i stručnú správu o hospodárení zboru.

V časti Kronika Vás prevedie uskutočnenými akciami, na ďalších stranách Vám priblíži činnosť zborových spoločenstiev, ich úspechy i plány do budúcnosti.

To všetko Vám ponúka s vierou, nádejou a láskou. S vierou, že tí, ktorí sú v centre diania v zbore si radi pripomenú, čo v priebehu roka prežili, s nádejou, že vzbudí záujem u všetkých, ktorí stoja opodiaľ a prizerajú sa a hlavne s láskou k nášmu Pánu Bohu, ktorý nám doprial zdravia a sily aj týmto spôsobom Ho oslavovať a Mu ďakovať.

Úvodom

Evanjelium podľa Lukáša 15,1-7 „I približovali sa k Nemu samí publikáni a hriešnici, aby Ho počúvali. Ale farizeji a zákonníci reptali a hovorili: Tento hriešnikov prijíma a jedáva s nimi. Vtedy povedal im toto podobstvo: Keby niekto z vás mal sto oviec a stratil by jednu z nich, či

nenechá deväťdesiatdeväť na pustatine a nejde za stratenou, kým ju nenájde? A keď ju nájde, položí si ju s radosťou na plecía; potom, prídú domov, zvolá si priateľov a susedov a povie im: Radujte sa so mnou, lebo som si našiel stratenú ovcu. Hovorím vám: taká bude radosť v nebi nad jedným hriešnikom, ktorý činí pokánie, ako nad deväťdesiatdeväť spravodlivými, ktorí nepotrebujú pokánie.“

Už ste niekedy niečo stratili? Ja viem, že je to zbytočná otázka. Všetci strácame a potom sa hneváme na svoju nespoľahlivú pamäť. Pokúsím sa preto otázku poopraviť: Čo ste naposledy stratili? Peknú vec, alebo dôležitý papier, telefónne číslo, kľúče,...? Určite ste to potom hľadali, premýšľali, kam ste to mohli položiť, kde vám to asi vypadlo z vrečka,...kadiaľ ste šli, koho ste stretli...a snád' ste si aj spomenuli alebo priamo našli stratenú vec. Bolo to osobné víťazstvo! Nádherný pocit úľavy!

Niektorí z nás sú špecialistami na strácanie. Stratia veci aj vtedy, keď sa to zdanlivo nedá a všetky okolnosti tomu odporujú. Iní sú pozornejší a snažia sa strážiť si svoj majetok a nič nestratiť. Niekedy sú viac, inokedy menej úspešní. Pravda je však taká, že aspoň raz začas sa podarí každému z nás čosi stratiť. A potom nastáva „veľké hľadanie“ s rôznymi výsledkami.

Lenže v živote nestrácame len veci. Dnes veľmi často počúvame a používame slovné spojenie „strata zamestnania“. Nejedná sa len o výpadok pravidelnej výplaty, ale v niektorých prípadoch o stratu existenčnej istoty, pokoja... zmyslu života.

Strácame nazhromaždený majetok, financie. Koľkí ľudia sa nechali oklamať, keď svoje peniaze vložili do nesprávnych inštitúcií, alebo ich využili na nesprávne veci a miesto očakávaného zisku a radosti prišla strata a žiaľ.

Strácame tiež zdravie. Niekedy zo dňa na deň, alebo postupne kúsok po kúsok. Svaly ochabnú, stanú sa skôr boľavou príťažou a najhoršie je,

keď choroba zaútočí na našu myseľ: pripraví o pamäť, schopnosť myslieť...

A tiež strácame ľudí. Strácame rodinu, priateľov... Prestaneme si rozumieť, do našich vzťahov vniknú nezhody, majetkové problémy, dedičstvo... Často strácame ľudí kvôli našej, alebo ich pýche, tvrdohlavosti, neústupnosti. Strácame ich aj vtedy, keď síce spolu žijeme, ale po ranách, ktoré sme si navzájom uštedrili už nevieme nájsť cestu k sebe. Ale najcitlivejšia je asi bolesť zo straty blízkeho, ktorý odchádza za hranicu tohto života.

Zďaleka nie je spomenuté všetko, čo dokážeme a môžeme stratiť. Nie vždy je však strácanie negatívna skúsenosť. Sú chvíle, kedy nám jedine strata ponúka nové možnosti. Niekedy je to skutočne jediné možné riešenie, ak chceme nájsť, objaviť niečo nové. Poznáte to, ak chcete kúpiť a používať niečo nové, musíte to staré odložiť. Spomínam si napríklad na staršiu reklamu telefónneho operátora. Mladý muž, vlastník mobilného telefónu, sa snažil stratiť svoj telefón, poškodiť ho, aby si vzápätí mohol kúpiť nový, modernejší, výkonnejší.

Aby sme mohli postaviť novú budovu, musíme starú zbúrať. Ak chceme urobiť dobre jednu robotu, musíme na všetko ostatné, aspoň na chvíľu zabudnúť, odložiť to, vzdať sa, stratiť to pre tú chvíľu. My však neradi strácame. Čokoľvek. Neradi sa vzdávame. Je bolestivé stratiť, vzdať sa obľúbenej práce, obľúbeného programu v televízii, obľúbenej veci... vzácného človeka. Pýtame sa, ako to Boh môže dopustiť. Biblia je však plná takýchto príbehov. Príbehov o stratách a nálezoch. Nakoniec aj naše životy sú také - plné strát a nálezov.

Pán Ježiš nám vyrozprával príbeh o stratenej ovci. Kým ostatné ovce v stáde sa pokojne pásli, jedna sa vybrala svojou cestou. Vybrala sa preč od stáda, preč od pastiera. Lenže, keď pastier počítal svoje stádo, zistil, že mu jedna ovca chýba. Neváhal a šiel ju hľadať. Susedia sa mu možno čudovali, veď má ešte dosť oviec, ale on šiel a volal. Šiel, až kým nenašiel svoju stratenú ovcu.

Ten príbeh je dobre známy. Nieкто sa stratí, iný ho ide obetavo hľadať a po úspešnom nájdení prichádza na rad veľká hostina. Pekný príbeh. Pre niektorých aj poučný. Ale čo má spoločné s nami? Veď my predsa nie sme ovce. Možno sa niekedy správame ako tvrdohlaví barani, ale inak...No práve preto Ježiš vyrozprával tento príbeh. Aby sme si uvedomili, že sa tak niekedy, alebo aj často, správame.

Bývame tvrdohlaví, pyšní, sebeckí, malicherní. Bojíme sa, aby nám nieкто nezničil našu predstavu o dobrom živote. Aby nám nikto nepríjemne nezasiahol do života. Nechceme vidieť, že možno aj potrebujeme zásadnú zmenu. Pokušíteľ si vždy nájde niečo, na čom nás nachytá a urobí z nás hotových baranov. Myslíme si, že všetko vieme najlepšie, sme pyšní na naše skúsenosti, alebo na naše úspechy, na naše deti, na dobré auto, pekný byt alebo dom, dobrú prácu, peknú záhradu. A bojíme sa o to všetko prísť.

Ježiš ale nepovedal príbeh o stratenej ovci len preto, aby sme vedeli, ako to

s nami je. V príbehu je aj riešenie. Má však jednu podmienku: aby sme to riešenie mohli použiť, musíme ako prvý krok uznať, že sme tvrdohlaví, pyšní, sebeckí, malicherní – jednoducho hriešni. A potrebujeme zmenu, potrebujeme pomoc.

Nie je to ľahké. Nežiada sa, aby sme prikývli. Ale aby sme sa čestne priznali – pred Bohom, alebo aj pred priateľom, či niekým iným. Lebo len tí, ktorí si uvedomia, že nič, ani svoj život nezvládnu, len tí môžu Božiu pomoc získať.

Druhý krok je spoliehať sa na Boha. Spoliehať sa, že náš Pastier nám nechce zle – aj keby sa nám to tak zdalo. Tým, ktorí sa spoliehajú na Boha, sa otvára celkom nový svet, nový život. Mení sa rebríček ich hodnôt. Spoznávame ich podľa lásky, pokoja a viery, ktorá z nich doslova žiari.

Získať toto všetko však môžeme až vtedy, keď pre to urobíme v srdci a v živote miesto. Keď na miesto sebeckta príde láska a ochota; keď na miesto strachu príde spoliehanie sa na Boha; keď miesto pýchy bude v nás pokora. Na ceste s Bohom sa od nás žiada, aby sme sa vzdávali niektorých vecí viditeľne, niektorých iba v myšlienkach. Božie dary vstúpia iba tam, kde je voľné miesto.

Možno sa obávame. Možno nás taká predstava desí. No mali by sme sa viac obávať toho, čo s nami bude, ak by sme zostali sami, bez Božej pomoci. Ako by sme bez Neho mohli zvládnuť svoj život?! Ako veriaci ľudia si uvedomujeme, že Ho dennodenne potrebujeme. Môžeme sa vzdať mnohých vecí, môžeme mnohé stratiť – ale Boha nie. On je ten, ktorý nám v Ježišovi zaslúbil pomoc a večný život.

Nemusíme sa báť strát. Len je dôležité strácať tie správne veci a nachádzať tie správne hodnoty. Možno nemáme také veci ako iní, možno nemáme také rodiny ako iní, možno sa nám zdá, že sme prišli o to najdôležitejšie v živote. Ak ale máme vieru v Boha, nemôžeme sa stratiť. Pre Boha sme vzácní. On sa kvôli nám v Ježišovi Kristovi vzdal svojej hodnosti. Ježiš kvôli nám stratil život, aby nás našiel. Aby sme mohli patriť do Božej rodiny. Aby sme mali budúcnosť. Amen

Mgr. Ján Ochodnický
zborový farár

Základné informácie o Cirkevnom zbere Evanjelickej cirkvi a. v. Adamovské Kochanovce

Počet evidovaných členov k 31.12.2008: 1579

K cirkevnému zboru patria členovia Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku žijúci v obciach Chocholná-Velčice, Adamovské Kochanovce, Melčice- Lieskové, Ivanovce v okrese Trenčín.

Predsedenstvo zboru: Mgr. Ján Ochodnický, zborový farár
Ing. Slavomír Šikuda, zborový dozorca
Bohuš Danielčík, zástupca zborového dozorca

Kurátori: Milan Adamči, filiálka Chocholná
Milan Lukáč, filiálka Velčice
Dušan Ďuriš, filiálka Adamovce
Anna Strechová, filiálka Lieskové
Emília Fabianová, filiálka Melčice
Anna Križková, filiálka Ivanovce
Elena Wilkinson, zborová kurátorka

Zborové presbyterstvo:

Chocholná: Ondrej Cingálek, Ján Fábik, Viera Horňáková, Ján Juríček,
Anna Mikulová,
Lubomíra Adamčiová, Jarmila Mikulová, náhradné členky
Velčice: Alena Kollárová, Michal Kubis, Vladislav Ozimý
Adamovce: Anna Matejovičová, Ján Plesnivý, Vladimír Staňák,
Jaroslav Zongor, náhradný člen
Kochanovce: Eva Mikušaťová, Štefan Potoček,
Anna Petrová, Pavlína Šikudová, náhradné členky
Lieskové: Anna Erlichová, Darina Chrenková, Michal Richtárik,
Emília Vašková,
Darina Chrenková ml., náhradná členka
Melčice: Dušan Fabian, Milan Kudla, Jarmila Misárošová,
Emília Adašková,
Lubomír Staňák, náhradný člen
Ivanovce: Anna Grumbláková, Miroslava Križková, Ľudmila Lukáčiková,
Dana Ochodnická, Anna Poláková

Hospodársky výbor: Jarmila Misárošová, predsedníčka výboru
Viera Hladká
Peter Mikušat'

Účtovníčka: Marta Mitanová
Pokladník: Michal Srnánek
Zvonárka: Oľga Srnánková
Kantori: Martin Augustín
Jarmila Zajičková
Zdenko Zajiček

Kronika cirkevného roku 2009

November 2008

Nový cirkevný rok sa začal 1. adventnou nedeľou 30. novembra 2008. (Redakčná pozn. Advent- z latinského adventus, príchod, je obdobie štyroch nedeľ pred sviatkom narodenia Pána Ježiša Krista a obdobie duchovnej prípravy na Vianoce. Z teologického hľadiska je to však dvojité očakávanie - nielen sviatku narodenia, ale i druhého príchodu Ježiša Krista na konci času).

Ako zvyčajne sme na službách Božích spievali pieseň, ktorá je i naším vyznaním: „*Otvárame, Pane Kriste, v Tvojej cirkvi nový rok, z Tvojej lásky iste, iste, v Tvojom mene prvý krok a Tvoj*

hlas nám sladko hlása: Kráľ tvoj k Tebe uberá sa...“ Hospodin skrze Svoje slovo upriamil našu pozornosť na Božie kráľovstvo a počas kázne sme premýšľali nad slovami apoštola Pavla: „*Lebo kráľovstvo Božie nie je jedenie a pitie, ale spravodlivosť, pokoj a radosť v Duchu Svätom. Preto snažme sa o to, čo vedie k pokoji a vzájomnému budovaniu.*“ (R 14,17.19)

December 2008

Príprava na vianočné sviatky bola hlavne pre deti spojená nielen s tradičnou nedeľňavosťou, ale tiež s túžbou vyhotoviť čo najkrajšiu postavičku na **vianočný betlehem**. Ten mal byť podľa sľubu brata farára počas vianočných sviatkov umiestnený v oltárnom priestore,

aby potešil každého z účastníkov služieb Božích. Pretože snaha detí sa odrazila v konečnom výsledku betlehem bol podľa sľubu umiestnený v kostole.

Prípravy vrcholili i v nedeľnej besiedke, kde si všetky deti, i tí najmenší, pripravovali svoj program na štedrovečerné služby Božie. Deti príjemne prekvapili a najmä oslovili štedrovečerné zhromaždenie a odmenou im boli nielen balíčky rozdane po službách Božích v zborovom dome, ale i trocha netradičný potlesk v kostole.

Starší zo zboru prijali pozvanie stráviť advent nielen obvyklými prípravami na sviatky, ale tiež počúvaním a premýšľaním nad Božím slovom, spoločnými modlitbami a duchovnými piesňami. Konali sa stredtýždňové večierne a modlitebný týždeň, počas ktorého sme preberali prorockú knihu Micheáš.

Január 2009

Prvý deň nového kalendárneho roku so sebou priniesol i žrebovanie verša z Písma svätého, ktorý sa mal stať **veršom pre cirkevný zbor v roku 2009**.

Slová z Písma, ktoré nás sprevádzajú rokom 2009 sú napísané v starozmluvnej knihe Kazateľ 5,17 „Videl som teda, že dobré a pekné je: jest' a piť' a mať' sa dobre pri všetkej svojej námahe, ktorou sa umára (človek) pod slnkom po všetky dni svojho žitia, ktoré mu dal Boh, lebo to mu je údelom.“

Ludský život je spojený s námahou, ale tá nie je bez odmeny. Aj chutný pokrm a chleba sú dobrými odmenami za snaženie človeka. K umeniu života patrí prijímať tieto dary vďačne a s radosťou, rovnako ako život sám, ktorý Boh vymieriava človeku podľa svojho múdreho uváženia. Mať dostatok vecí získaných poctivo nie je nič zlé. Sám štedrý Boh nám ich dáva a ak si človek uvedomuje, že ich prijíma z rúk najlepšieho darcu, vie s nimi zaobchádzať rozumne. – Aj tieto myšlienky nám môžu prísť na um pri premýšľaní nad slovom, ktoré sme prijali za verš roka 2009 pre náš cirkevný zbor.

Predsedenstvo zboru pred zborovým presbyterstvom

Dňa **21. januára 2009** zasadalo v zborovom dome **zborové presbyterstvo**. Obsahom bola najmä príprava výročného zborového konventu.

Po úvodnej modlitbe a čítaní z Písma Svätého boli prítomní presbyteri oboznámení so správou o hospodárení cirkevného zboru za rok 2008, ktorú po následnej diskusii schválili. V roku 2008 mal cirkevný zbor nasledujúce príjmy: z nájmu 53 965 Sk (1 791,31 €), cirkevný príspevok 221 700 Sk (7359,09 €), milodary 307 054 Sk (10 192,33 €), ofery 277 244 Sk (9 202,81 €), príjmy celkom 876 954 Sk (29 109,54 €) a výdavky: réžia 309 593 Sk (10 276,60 €), cestovné 10 532 Sk (349,60 €), opravy 553 609 Sk (18 376,45 €), výdavky spolu 918 504 Sk (30 488,75 €).

Zborové presbyterstvo prerokovalo a schválilo návrh rozpočtu cirkevného zboru na rok 2009. Z rozpočtu finančného hospodárenia na rok 2009 vyberáme:

príjmy: cirkevný príspevok 6 500 € (195 819 Sk), milodary 7 000 € (210 882 Sk), ofery 6 500 € (195 819 Sk), príjmy z nájmu 2 900 € (87 365,40 Sk), príspevky 100 € (3 012,60 Sk), príjmy celkom 23 000 € (692 898 Sk) a výdavky: daň 550 € (16 569,30 Sk), réžia 10 000 € (301 260 Sk), cestovné 500 € (15 063 Sk), opravy 2 000 € (60 252 Sk), programové náklady 1 450 € (43 682,70 Sk), finančné náklady 2 500 € (75 315 Sk), výdavky celkom 17 000 € (512 142 Sk).

Vzhľadom na zhoršujúci sa technický stav elektrického pohonu zvonov odsúhlasili všetci prítomní zámer generálnej opravy pohonu zvonov.

Po ďalšej diskusii a modlitbe sa zasadnutie zborového presbyterstva skončilo.

*Blahoželanie krstným rodičom
Michala Ollera*

teraz sme Božími deťmi, a ešte nevyšlo najavo, čím budeme. Vieme, že keď vyjde najavo, Jemu budeme podobní, lebo Ho uvidíme takého, aký je.“ (1J 3,1-2)

Prvý krst v kalendárnom roku 2009 sa neuskutočnil v úzkom rodinnom kruhu, ale v spoločenstve veľkej rodiny, ktorou chce byť i naše spoločenstvo v chráme Božom. 25. januára 2009, v 3. nedeľu po Zjavení Krista Pána mudrcom bol **počas služieb Božích pokrstený Michal Oller**, druhé dieťa Dalibora Ollera a Jarmili Ollerovej, rod. Ďurišovej z Adamovských Kochanoviec

Február 2009

Správa o hospodárení cirkevného zboru

1. februára 2009 v 4.nedeľu po Zjavení Krista Pána mudrcom sa po službách Božích v chráme Božom konalo **zasadnutie výročného zborového konventu** pod vedením zborového predsedníctva.

Brat farár Ján Ochodnický predložil prítomným konventuáalom kňazskú správu za rok 2008, ktorú založil na verši „*Videl som teda, že dobré a pekné je: jest' a piť a mať sa dobre pri všetkej svojej námahe, ktorou sa umára (človek) pod slnkom po všetky dni svojho života, ktoré*

mu dal Boh, lebo to mu je údelom.“ (Kaz 5,17) Medzi myšlienkami nad Božím Slovom zaznela výzva premýšľať o všetkom, čo nám Pán Boh nielen v minulej dobe daroval, ale čo nám neustále dáva. Ak si uvedomíme, ako sa o nás Boh stará môžeme bez obáv a strachu hľadiť do budúcnosti, očakávať ďalšie dni a mať nádej, že Boh požehná našu cestu, po ktorej Ho chceme nasledovať.

V druhej časti kňazskej správy brat farár informoval o bohoslužobnom živote, prisluhovaní sviatostí, sobášoch, pohreboch, práci jednotlivých spoločenstiev v našom cirkevnom zbore. Kňazská správa bola po diskusii odsúhlasená všetkými prítomnými.

Zborový konvent na návrh zborového presbyterstva schválil správu o hospodárení cirkevného zboru, rozpočet na rok 2009, opravu pohovu všetkých troch zvonov a zámer pokračovať v stavebných prácach na úprave zborového domu, opravu balkóna na fare a prípravné práce na parkovisku na bývalom školskom dvore. Zasadnutie zborového konventu sa skončilo modlitbou a spevom hymny „Hrad prepevný“.

Mládežníci z Nového Mesta nad Váhom

satanistu, ktorý vďaka Božej milosti uveril, že Ježiš Kristus je jediným Pánom a víťazom nad hriechom a smrťou.

Počas víkendu sme sa naučili, akým vplyvom na náš život a vieru sa treba vyhýbať, aby sme mohli duchovne rásť, kráčať k pravde a nezarmucovať nášho nebeského Otca. Okrem riešenia vážnych duchovných otázok sme však zažili aj veľa zábavy. Spoznali sme sa pri spoločných hrách a súťaži v stolnom hokeji. Kto má akú trpezlivosť sme zistili pri večernom a rannom čakani na jednu sprchu okupovanú asi tridsiatimi ľuďmi. Hlavne chlapi obstáli v tejto skúške veľmi

V dňoch **6.-8. februára 2009** spoločenstvo mládeže nášho cirkevného zboru strávilo víkend s mládežou z Nového Mesta nad Váhom v našom zborovom dome. Po prvýkrát sa nám podarilo zorganizovať spoločnú „**vikendovku**“, na ktorej sme sa chceli navzájom lepšie spoznať a zamyslieť sa nad témou okultizmus. Rôzne formy okultizmu ako new age, satanizmus, psychotronika nám priblížili hostia Vlado Boško a Peter Letko. Povzbudení a poučení sme boli aj skrze pútavé svedectvo bývalého

Spoločenstvo v chráme Božom

dobre, lebo boli ochotní čakať na dievčatá, ktorým to trvá vždy akosi dlhšie.

Spoločný čas sme v nedeľu zavŕšili **mládežníckymi službami Božími** a obedom. Rozchádzalo sa nám ťažko, lebo sme nadviazali nové vzťahy a zažili veľa spoločných príjemných chvíľ. Rozhodli sme sa, že to určite nebolo naše posledné stretnutie a v blízkej dobe zorganizujeme ďalšiu spoločnú akciu.

V sobotu **14. februára 2009** uzavreli manželstvo **Miroslava Kolarovská z Ivanoviec a Juraj Križko z Melčíc-Lieskového.**

Za základ sobášneho príhovoru zvolil brat farár slová z evanjelia podľa Matúša 5,38-42 „Počuli ste, že bolo povedané: Oko za oko, zub za zub. Ale ja vám hovorím: Neprotivte sa zlému! Naopak: Ak ťa niekto udrie po pravom líci, nastav mu aj druhé,...“ a prirovnal manželstvo k behu na dlhú trať, počas ktorého nie je dôležité to, čo musím spraviť, povedať,..., ale to, čo robím, hovorím akosi nad očakávanie a nad povinnosť.

Manželom Križkovým prajeme veľa Božieho požehnania, lásky, trpezlivosti a mnoho slov, skutkov, ktoré pre druhých nemuseli, ale chceli urobiť.

Marec 2009

So slovami starého introitu „*Bude ma vyzývať a vyslyším ho; budem s ním v súžení, vytrhnem ho a oslávim. Nasýtím ho dlhým životom a ukážem mu svoje spasenie.*“ sme dňa **1. marca 2009** vstúpili do pôstneho obdobia cirkevného roku.

Seniorálneho konventu Považského seniorátu v Slatine nad Bebravou sa dňa **14. marca 2009** zúčastnili členovia predsedníctva cirkevného zboru Ján Ochodnický a Slavomír Šikuda, ako aj volení zástupcovia cirkevného zboru Milan Lukáč, Ján Plesnivý, Ľubomír Staňák, Anna Strechová.

24. marca 2009 sa konalo **zborové kolo Biblickej olympiády**, témou ktorej bolo pre školský rok 2008/2009: Stará zmluva – Mojžiš a putovanie do zaslúbenej zeme, Józua; Nová zmluva - Utrpenie, smrť a vzkriesenie Pána Ježiša Krista. Do olympiády sa zapojili žiaci 4.,5.,6.,7. a 8. ročníka Základnej školy s materskou školou Jána Smreka Melčice-Lieskové. Na seniorálne kolo Biblickej olympiády

postúpili: z I. kategórie Silvia Augustínová a Eva Hantáková, z II. kategórie Linda Dedíková a Klaudia Vašková, z III. kategórie Alžbeta Devánová a Lenka Fabianová.

Silvia Augustínová

Apríl 2009

Ivana a Lucia Blažinská

Na prelome marca a apríla sa v našom zbere v podvečer stretávali bratia a sestry pri spoločných modlitbách. Počas služieb Božích v modlitebnom týždni bola prisluhovaná i Večera Pánova.

Na službách Božích v 5. a 6. pôstnu nedeľu sme počúvali čítanie vybraných textov z Písma svätého, pri ktorom poslúžili sestry Ivana a Lucia Blažinská.

Na Veľký piatok sme si na službách Božích pripomenuli utrpenie a bolestnú smrť nášho Pána Ježiša Krista. Pašiové texty vybrané zo štyroch novozmluvných evanjelií nám priblížili cestu, ktorou musel kráčať náš Vykupiteľ, aby nás zachránil pred večným zatratením. Pri čítaní pašiových textov

Ľubomíra Adamčiová pri čítaní pašii

pomohli sestry zo spoločenstva evanjelických žien. Nad slovami proroka Izaiáša: „Ale on niesol naše choroby, vzal na seba naše bolesti. My sme sa nazdali, že je zasiahnutý, Bohom bitý a strápený. Ale on bol prebodnutý pre naše priestupky, zmučený pre naše neprávosti. On znášal

trest za náš pokoj, jeho jazvami sa nám dostalo uzdravenia.“ sme spoločne premýšľali počas kázne, v ktorej brat farár zdôraznil, že i keď o smrti Pána Ježiša počujeme často, je to obeť, ktorá ani časom nestráca na význame a jej hodnota nesmie byť devalvovaná ani našimi slovami ani našimi skutkami.

Počas služieb Božích využili svoje hrivny členovia zborového spevokolu, ktorí spevom piesne: „Je v diaľke vŕšok zelený“ upriamili našu pozornosť na Golgotu-miesto ukrižovania Pána Ježiša. Rovnako oslovujúca bola pieseň i príbeh v podaní spoločenstva mládeže.

Veľkonočné ráno sme spoločne privítali v chráme Božom spevom nábožnej piesne: „Raduj sa a plesaj, každé stvorenie, a vítaj Kristovo slávne vzkriesenie. Haleluja spievajme, Bohu vďaku vzdávajme, Spasiteľa svojho všetci vítajme!“ (ES č.p.602) K radostnému spevu sa pridali všetky generácie a ľudia bez rozdielu. Veď Ježišovo vzkriesenie je otvorenou bránou k večnému životu každému, kto v Neho verí.

Naše deti pri veľkonočnom vystúpení

V **piatok 17. apríla 2009** sa v zborovom dome cirkevného zboru na starej Turej konalo **seniorálne kolo Biblickej olympiády**. V skutočne kvalitnej konkurencii sa nestratili ani zástupkyne nášho cirkevného zboru. Ani náročné otázky v teste, nad ktorým museli dlhšie premýšľať i členovia skúšobnej komisie, neodradili žiakov a študentov, ktorí sa svedomito pripravovali.

Z výsledkovej listiny vyberáme umiestnenia našich reprezentantov:

I. kategória: Silvia Augustínová – umiestnila sa na 8. mieste

II. kategória: Linda Dedíková – umiestnila sa na 2. mieste

III. kategória: Alžbeta Devánová – umiestnila sa na 3. mieste

Blahoželáme a ďakujeme!

Alžbeta Devánová

Linda Dedíková

Novomanželia Olšovskí

Novomanželia Staňákoví

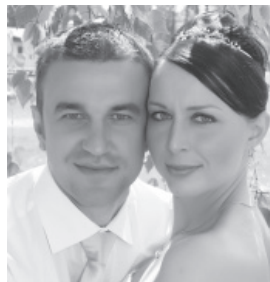
Aj keď nedobrovoľne sme si zvykli, že počet manželstiev uzavretých cirkevným spôsobom rok od roka klesá. Klesajúca tendencia sa však nepotvrdil v **sobotu 25. apríla 2009**, keď **pred oltár postupne pristúpili tri páry snúbencov.**

O Božie požehnanie v ten deň spoločne so svojimi blízkymi a s členmi cirkevného zboru prosili:

Danica Kusendová

z Adamovských Kochanoviec a **Vít Olšovský**

z Prahy- Česká republika, **Mariana Koršňáková** z Martina a **Boris Lukáčik** z Ivanoviec, **Stanislava Kolarovská** z Ivanoviec a **Ivan Staňák** z Melčíc-Lieskového.

Novomanželia Lukáčikovi

Manželom Olšovským, Lukáčikovým a Staňákovým blahoželáme a prajeme, aby sa k ich rozhodnutiu kráčať životom spoločne priznával i sám Hospodin, aby ho požehnal a posvätil.

V podvečer toho istého dňa sa na službách Božích konala **skúška konfirmandov**, na ktorej odpovedali na otázky, ktorým sa venovali počas dvojročnej prípravy. Odpovede boli väčšinou bez zaváhania a my veríme, že skúmanie Božieho slova sa dotklo nielen mysle, ale tiež srdca konfirmandov.

V **nedeľu 26. apríla** bolo v chráme Božom **konfirmovaných 18 mladých ľudí** - 8 dievčat a 10 chlapcov. Konfirmandom bolo pripomenuté, že sú úžasní ľudia, pretože Boh ich v krste svätom prijal za svoje deti. Pri konfirmácii vyznávajú svoju vieru v nebeského Otca a toto vyznanie nesmie zostať len spomienkou na krásne prežitý deň, ale výzvou nenapodobňovať tento svet, odolať jeho lákadlám a žiť život Božieho dieťaťa. Kiež im v tom sám Duch Svätý pomáha.

Máj 2009

V **sobotu 2. mája** bolo v chráme Božom **požehnané manželstvo Moniky Estergájošovej, rod. Michaličkovej z Melčíc- Lieskového a Dušana Estergájoša z Nového Mesta nad Váhom**. Manželvia si svoje „áno“ povedali v Leicestery vo Veľkej Británii, no pri návrate do vlasti túžili svoje manželstvo potvrdiť pred

Pánom Bohom v prítomnosti rodinných príslušníkov.

Zborový dom sa v **tretiu nedeľu po Veľkej noci 3. mája** zaplnil takmer do posledného miesta. Prišli mladší, i tí skôr narodení, aby sme spolu v Pánovej prítomnosti prežili sviatočné popoludnie.

Brat farár Ján Baláž s manželkou

Témou zborového dňa bola Biblia-Božie slovo. Téma nebola zvolená náhodne, veď z Biblie čerpáme energiu na každý deň, čítať ju môžeme vždy, keď máme chuť, čas a hlavne potrebu pre posilnenie ducha. Božie slovo má moc spasit' aj očistiť naše hriešne duše. Sestra Jarmila Zajíčková, ktorá si pripravila hlavnú tému nás všetkých vyzvala, aby sme Bibliu čítali denne (aspoň jednu perikopu) a aby sme sa ju snažili dobre spoznať, a tak mohli odolávať rozličnému

pokúšeniu diabla. Jednou vetou povedané, máme ju mať napísanú v srdci.

Tento sviatočný deň sme si spríjemnili okrem zamyslení aj spevom piesní z evanjelického spevníka a čo viac aj hrou, ktorá spočívala v hľadaní textov z Biblie – najrýchlejší „hľadači“ boli odmenení. Spolu sme sa potom učili aj nasledovný verš: *„Lebo slovo Božie je živé a mocné a je ostrejšie než ktorýkoľvek dvojsečný meč a preniká až do rozdelenia duše a ducha, kĺbov a špičiek a je schopné posudzovať hnutie a zmysľovanie srdca.“ (R4, 12)*

Brat farár vo svojom zamyslení spomenul, že pri návštevách domácností často vidí Biblie pekne uložené vo vitrínach obývacích stien, kde zapadajú prachom. Keby sme Bibliu používali aspoň tak ako mobilný telefón, bola by už roztrhaná. Porozprával nám aj príbeh kňaza, ktorý navštívil Izrael a bol unesený vierou tamajších veriacich, ktorí čítali Bibliu v autobuse a to dokonca nahlas. Vnímali ju očami, ušami a dokonca i prstom, ktorým sa dotýkali čítaného slova.

Pozvanie na zborový deň prijal aj brat farár Baláž s manželkou, ktorí sa s nami podelili o svoje skúsenosti so štúdiom Božieho slova.

Vďaka za požehnané stretnutie všetkým, ktorí sa podieľali na jeho príprave.

V sobotu 23. mája sa evanjelickom kostole v Nitre konalo **zasadnutie dištriktuálneho konventu Západného dištriktu ECAV**, ktorého sa ako zástupcovia seniorátu zúčastnili brat farár Ján Ochodnický a brat dozorca Slavomír Šikuda. Konvent sa zaoberal situáciou v našej cirkvi, otázkami evanjelického školstva, volebným zákonom a jeho výkladom.

V nedeľu 24. mája sme na službách Božích privítali vzácných hostí: **brata farára Dušana Tótha s manželkou Máriou Valériou Tóthovou**. V tú nedeľu sme si počas kázne pripomenuli niekoľko zásadných právd. Premýšľali sme o tom, že aj keď niekto môže vyzerat' ako veriaci, Boh o ňom môže prehlásiť, že neverí. Pripomenuli sme si Ježišovu otázku, či sa aj my k Nemu obrátíme chrbtom a odídeme. A nakoniec sme si pripomenuli, že každý z nás môže Bohu veriť

a poznať Ho ako dobrého Otca, ktorý nás ochraňuje, požeháva.

Brat farár Tóth nás v následnom príhovore povzbudil, aby sme hovorili, konali, žili ako veriaci a vrátili sa k Bohu v pokání za svoje zlyhania, omyly, hriechy. Zároveň nás pozval na pripravované predstavenie Torontského slovenského divadla „Horúce leto 68“.

Dušan Tóth

V pondelok 25. mája sa v Melčiaciach-Lieskovom v časti Zemianske Lieskové konalo **školenie farárov Považského a Myjavského seniorátu**. Obsahovo sa školenie venovalo ochrane osobných údajov, bezpečnosti a ochrane zdravia a využívaniu motorových vozidiel.

Sviatok zoslania Ducha Svätého sme spoločne so všetkými kresťanmi oslávili **v nedeľu 31. mája**. V generálnom úvode kázne sme si vypočuli príbeh uverejnený v istom kresťanskom časopise.

Jedna žena stála so svojím autom ako druhá na svetelnej križovatke. Keď naskočila zelená farba chystala sa pridať „plyn“. No vodič pred ňou nezareagoval a zostal stáť. A tak krátko zatrúbila. Vodič stále nič. Zatrúbila dlhšie a mávala rukami. Nič. Začala zúrivo gestikulovať a trúbiť, poskakovala na sedadle a hrubo nadávala. A práve keď sa rozsvietilo oranžové svetlo, auto pred ňou sa pomaly

pohlo vpred. Žena bola celá bez seba. Zrazu ju niekto oslovil cez otvorené okno. Otočila sa a hľadela do hlavne policajnej pištole. Policajt jej nasadil putá a usadil ju na zadné sedadlo policajného auta. Po dvadsiatich minútach overovania totožnosti sa policajt ospravedlnil a prepustil ju. Spýtala sa, prečo bola zadržaná. Vysvetlil jej, že keď videl zúriacu osobu v aute, na ktorom bola nalepená rybička a nálepka „Milujem Ježiša,“ bol si úplne istý, že to auto je kradnuté.

*Brat farár Branislav Matejka
pri Áronovskom požehnaní*

Brat farár nám pripomenul, aké ľahké je použiť symbol. Ale čo ak ten kresťanský symbol nie je v súlade s našim chovaním a s našimi slovami?! Mnohé situácie v našich životoch Duch Svätý nemôže použiť k tomu, aby u druhých ľudí vzbudil záujem o Božie slovo. A preto hľadá iné situácie, vďaka ktorým prehovorí tými najsilnejšími prostriedkami, pretože inak ho ľudia počúvať nechcú a nebudú. Preto i sviatok zoslania Ducha Svätého nie je o holubici,

vetre, ohni – symboloch Ducha Svätého, ale je o tej najväčšej sile od Boha, ktoré je v Duchu Svätom a vedie nás k poznaniu Boha a k láske k Bohu.

Zborový spevokol pozdravil prítomných piesňou „Dnes ešte platí“, v ktorej spievali o nádhere a kráse, ktorou nás Boh vo svojej добрote obklopil.

Na službách Božích sme privítali a vypočuli si srdečný príhovor brata farára vo výslužbe Branislava Matejku, ktorý v Adamovských Kochanovciach pôsobil niekoľko mesiacov po svojej ordinácii za evanjelického kňaza. Na záver služieb Božích udelil prítomným Áronovské požehnanie.

Jún 2009

V 1. nedeľu po Svätej Trojici 14. júna sa v Cirkevnom zbore Lubina konalo **stretnutie spevokolov Považského seniorátu**. Okrem nášho zborového spevokolu sa stretnutia zúčastnili spevokoly z cirkevných zborov Lubina, Kšinná, Bzince pod Javorinou, Podlužany, Nové Mesto nad Váhom, Trenčín, Nitrianska Streda, Nitrianska Streda – filiálka Krnáč, Bánovce nad Bebravou, Uhrovec a Trenčianske Stankovce. Z CZ Podlužany vystúpil aj detský spevokol Radostné srdiečka.

Náš zborový spevokol potešil prítomných spevom dvoch nadvícených piesní: „Je v diaľke vŕšok zelený“ a „On žije“. Vrcholom stretnutia bol spev dvoch spoločných

piesní „Dnes ešte platí“ a „Nádherný spasiteľ“, ktoré spevokoly cvičili jednotlivo vo svojich zboroch, ale na tomto vystúpení ich zaspievali spoločne. Prijemné popoludnie účastníci ukončili spevom evanjelickej hymny „Hrad prepevný“.

V stredu **17. júna** sa 33 účastníkov autobusového zájazdu zúčastnilo **divadelného predstavenia** v Divadle Andreja Bagara v Nitre **Horúce leto 68**. Hru pre novovzniknuté Torontské slovenské divadlo napísal jeden z najúspešnejších slovenských dramatikov Viliam Klimáček. „Horúce leto 68“ je dokumentárnou drámou o pohnutých osudoch utečencov, ktorí odišli z Československa po sovietskej invázii v auguste 1968. Hra má dve časti, prvá mapuje situáciu v Československu pred okupáciou a cez ňu, druhá približuje ťažké začiatky v novej krajine. V predstavení niektorí herci stvárnajú vlastné autentické zážitky.

Hra podľa osobných vyjadrení oslovila každého zo zúčastnených a to bez rozdielu veku- teda tých, ktorí udalosti roku 1968 prežili na vlastnej koži i tých vekom mladších. Plní dojemov sme využili príležitosť rozhovoru s Evou Rysovou, predstaviteľkou titulnej postavy matky, ktorej emigruje syn, príbuzní aj všetci priatelia a s Dušanom a Valériou Tóthovými, ktorí nás na predstavenie pozvali.

Rokovanie tohtoročnej **Synody ECAV** sa uskutočnilo v Látkach, v hoteli Royal,

Pred Divadlom Andreja Bagara v Nitre

a to na rozhraní Novohradského, Rimavského a Zvolenského seniorátu ECAV na Slovensku v dňoch 19.a 20.júna. Rokovanie najvyššieho grémia ECAV na Slovensku sa konalo pod biblickým heslom „Počiatkom múdrosti je bázeň pred Hospodinom“ (Ž 111, 10). Témou tohtoročnej Synody bolo Cirkevné školstvo. Rokovania synody sa ako volený delegát zúčastnil i náš zborový farár, konsenior Považského seniorátu Ján Ochodnický.

Na službách Božích v **2. nedeľu po Svätej Trojici 21.júna** sme medzi nami privítali členov rodiny Duda, ktorí pricestovali na Slovensko, aby si i týmto spôsobom pripomenuli 100. výročie odchodu ich predka Ondreja Dudu do Spojených štátov amerických, kam ho neskôr nasledovala i manželka s deťmi. Mali túžbu podeliť sa s nami o plody Božieho požehnaní, ktoré sprevádzalo ich starých, prastarých rodičov a naďalej sprevádza i ich samých v ich životoch. Bolo to srdečné a radosťou naplnené stretnutie, za ktoré sme Pánu Bohu vďační.

Rodina Dudová na službách Božích

V **poslednú júnovú nedeľu** sme počas služieb Božích **d'akovali Pánu Bohu za požehnanie končiaceho sa školského roku** a prosili o Jeho pomoc a ochranu v čase letných prázdnin. Deti z nedeľnej besiedky zhromaždené okolo oltára prijali požehnanie skladaním rúk. Najmenšie deti to síce nazvali meraním hláv, ale tie väčšie so všetkou vážnosťou prijímali vyslovované Božie slovo do svojich myslí i sŕdc. Deti i dospelí prijali v kázni na pozadí príbehu o Samuelovi, ktorý hľadal nového kráľa a Boh mu ukázal Dávida, výzvu k dvom záväzkom: 1. Budem si všímať druhých, 2. Budem mať čisté srdce.

Pieseň detí

Osobné požehnanie

Júl 2009

Dňa 15. júla sa členovia nášho zboru zúčastnili **autobusového zájazdu na Liptov**. Navštívili artikulárny kostol vo Svätom Kríži, skanzenovú dedinku Vlkolínce a Slovenský Betlehem v Rajeckej Lesnej.

Cesta do Vlkolínca

Slnko nám svieti do očí

V dňoch 29. – 30. júla sa v našom cirkevnom zbere uskutočnil **detský letný tábor**, ktorého sa zúčastnilo 21 detí navštevujúcich nedeľnú besiedku a ich kamarátov.

August 2009

Dňa 2. augusta, ôsmu nedeľu po Svätej Trojici sme si s bratom farárom Jánom Ochodnickým zaspomínali na 1. august 1999, keď sa v Brezne konala ordinácia dvadsiatich dvoch kaplánov. Brat farár spomínal, že napriek dažďu to bol nádherný deň plný krásnych slov a hlbokých myšlienok, ku ktorým sa aj po rokoch vracia. V slávnostnom uvádzajúcom príhovore v ten deň zazneli i nasledujúce slová: „Prídete do zborov, kde vás budú nosiť na rukách, budú vám hovoriť: Takého farára sme tu ešte nemali... Vážte si však tých, ktorí nebudú chváliť nadmieru a tých, ktorí vás budú nosiť v modlitbách v srdci...“

V ďakovnom príhovore zborový dozorca konštatoval, že každý kňaz môže budovať, duchovne stavať len na tých základoch, ktoré prijal od svojich predchodcov na Božej stavbe. Zároveň sám tvorí posolstvo viery pre budúce pokolenia. „A to sa Vám, milý brat farár, v tomto zbere podarilo. Popri náročnej rekonštrukcii starej fary na zborový dom ste nezabudli na duchovné napredovanie-duchovnú stavbu. Je radosť pozerat' na veniec tých najmenších okolo oltára, ktorí čakajú na Váš príhovor, na mládež, ktorá je zárukou kontinuity tohto zboru. A my starší si

nevieme nedeľu predstaviť bez účasti na službách Božích.“

Bratovi farárovi prajeme do ďalších rokov veľa zdravia, šťastia, hojného Božieho požehnania v jeho práci na Pánovej vinici.

Brat farár s rodinou

Mládežníci v Kráľovej Lehote

V dňoch 6.-9. augusta boli naši mládežníci na najväčšom slovenskom festivale s kresťanskou orientovanou hudbou **Campfest v Kráľovej Lehote**. Zúčastnili sa tam koncertov mnohých slovenských a zahraničných kapiel, viacerých seminárov a nevynechali ani tvorivé chvály a predstavenia pre deti.

Požehnaný čas s Pánom **od 17. do 21. augusta** mohli aj tento rok prežiť naši mládežníci spolu s bratom farárom na **biblickom tábore v prekrásnom prostredí Bielych Karpát** v Chocholnianskej doline.

Na Kykuli

6. septembra v 13. nedeľu po Svätej Trojici sme na službách Božích prosili o požehnanie pre deti, učiteľov, ale i všetkých, ktorých sa možno len okrajovo dotýka **nový školský rok**. Služby Božie mali iný priebeh, než na aký sme zvyknutí. Ako hudobný sprievod neslúžil organ, ale členovia našej mládežníckej kapely v zložení Jarmila Zajíčková (gitara), Silvia Augustínová (flauta) a Martin Augustín (keybord).

Naša kapela

Okrem piesní z Evanjelického spevníka „Chváľte Pána Ježiša“ a „Knieža mieru zvíťazí“ sme spievali i mládežnícke piesne, ktoré sme po úvodnom speve Lucie Blažinskej zvládli bez väčších problémov, ba práve naopak. Mládežníci sa spolu s nami modlili, čítali starozmluvný text z Písma i epištoly.

Kázeň Božieho slova bola založená na texte z listu Židom: „*Pravda, nijaká prísna výchova, pokiaľ trvá, nezdá sa radostnou, ale žalostnou; potom však prináša ovocie pokoja a spravodlivosti tým, ktorých vycvičila.*“ (12,11) Brat farár zaujal pozornosť prítomných, najmä deti, príbehom z roku 1853, keď sa jeden šesťročný chlapec vrátil zo školy s odkazom, ktorý napísal učiteľ jeho rodičom. Učiteľ navrhol rodičom, aby svojho syna už do školy neposielali. Ako dôvod uviedol toto: „Príliš hlúpy, aby sa niečo naučil.“ Tento chlapec prestal chodiť do školy a ďalej ho učili len jeho rodičia doma. Volal sa Thomas Alva Edison. Tento „príliš hlúpy“ chlapec sa neskôr stal svetovo známym vynálezcom, ktorého najväčším vynálezom bola samozrejme žiarovka. Sám Edison povedal: „genialita je 1% inšpirácie a 99% potu“. Ďalej sme spoločne premýšľali nad tým, čo to vlastne výchova je a prečo musí byť prísna. Všetci sme sa utvrdili v tom, že jedine prísna a zároveň láskyplná, zásadová výchova prináša napokon dobré ovocie.

Vďaka Bohu za služby Božie, ktoré i v deťoch vyvolali pocit vyjadrený jedným z nich: „Do takéhoto kostola by som chodil každú nedeľu!“

Spievame s radosťou Pánovi

Veľakrát počúvame, čítame, že život v cirkevnom zbere sa nemá obmedzovať len na spoločné navštevovanie služieb Božích. Túžba spoznať sa, prežiť spoločne krásny deň v prostredí hôr viedla 42 bratov a sestier z nášho cirkevného zboru **15. septembra na Veľký Lopeník**. Vrch sa nachádza v Bielych Karpatoch na hranici Česka a Slovenska a na jeho vrchole sa v nadmorskej výške 911

Opekačka pre hladné bruchá

m.n.m. nachádza 22 metrov vysoká turistická rozhľadňa. Vďaka vzájomnému povzbudzovaniu i pomoci sa naša rôznorodá skupina mladších i starších „turistov“ po mierne náročnom výstupe tešila z nádherného výhľadu na okolitý kopaničiarsky kraj, z ktorého pochádza brat farár. Posedenie pri ohníku sa ponášalo na bratskú hostinu agapé – všetci sa delili o to, čo si vo svojich batohoch priniesli. Vďaka patrí sestre Ochodnickej a jej rodine za milé pohostenie, tiež bratovi farárovi za príjemne strávené popoludnie, ktoré zorganizoval. Najväčšie poďakovanie však patrí Pánu Bohu za ochranu a požehnanie a za to, že i napriek niekoľkým kvapkám dažďa nás všetkých v zdraví priviedol domov.

Pred rozhľadňou

Stretnutie žien Považského seniorátu sa tento rok konalo v našom cirkevnom zbere v sobotu 19. septembra. Téma stretnutia bola **Žena kresťanka, Žena matka a Žena vychovávateľka**. Tešilo, nás, že sme medzi nami mohli privítať aj sestru farárku Mgr. Danielu Horínkovú, ktorá obohatila toto stretnutie svojou prednáškou „Psychológia dieťaťa a zvesť Božieho slova“. Zvesťou slova Božieho poslužil domáci brat farár Mgr. Ján Ochodnický. O dôležitej službe žien v cirkvi,

ale aj v spoločnosti, porozprávala sestra seniorka Mgr. Eva Juriková. V duchu témy stretnutia predniesli svoje postrehy sestry z cirkevných zborov Považského seniorátu- Žena kresťanka (s. Kusendová), Žena matka (s. Medňanská), Žena vychovávateľka (s. Trúsiková). Stretnutie žien pozdravili aj naši mládežníci i ženy zo SEŽ a bolo popretkávané nádhernými piesňami, básňami a modlitbami.

Popoludní stretnutie pokračovalo v zborovom dome pri zamysleniach, modlitbách a vzájomnom sa zdieľaní. Vďaka Bohu za požehnaný deň.

Vítajte, sestra Horínková

Daniela Horínková

Alžbeta Potočková

Jedno požehnané stretnutie sa ešte neskončilo a v chráme Božom sa už začínalo druhé. V jeho strede stáli **snúbenci Dušan Masár z Drietomy a Michaela Kvasnicová z Chocholnej- Velčíc**. Lásku, ktorou k sebe zahoreli sa rozhodli potvrdiť manželským sľubom pred Pánom Bohom i prítomnými svedkami. Brat farár nielen im v kázni pripomenul Božie prikázania a Božiu vôľu, ktorá nás neobmedzuje v konaní dobrého, ale varuje pred každým zlom, ktoré by mohlo uškodiť blížnemu i nám samým. Boh hľadá spôsoby ako nás pripraviť na každé pokušenie, aby sme v ňom obstáli. Nech je i spoločná cesta manželov Masárových sprevádzaná samotným Hospodinom, Jeho slovom a požehnaním.

Tešíme sa, že v našom cirkevnom zbore je čoraz častejšie súčasťou slavných služieb Božích i **prisluhovanie krstu svätého.**

Manželia Noskovi a krstná mama Katarína Matejovičová pri krste Mateja

V nedeľu 20. septembra v spoločenstve bratov a sestier prijal túto sviatosť **Matej Nosek**, syn Stanislava Noska a Zuzany Noskovej, rod. Matejovičovej. Rodičov, krstných rodičov, ale i jeho samého nech povzbudzujú slová apoštola Pavla: *„O nič nebuďte ustarostení, ale vo všetkom s vďakou predkladajte Bohu svoje žiadosti vo všetkých svojich modlitbách a prosbách.“* (F 4,6)

16. nedeľa po Svätej Trojici 27. septembra sa niesla v slávnostnom a radostnom duchu. Boli sme svedkami **spomienky 21 konfirmandov na ich konfirmáciu pred päťdesiatich rokov.**

Všetci veriaci, ktorí zavítali na slávnostné služby Božie sa tešili spolu s tými, ktorí si práve v túto pre nich tak vzácnu a neopakovateľnú nedeľu zaspomínali na chvíle, keď po prvýkrát vyznávali svoju vieru a pristúpili k Večeri Pánovej.

Brat farár Ján Ochodnický sa k jubilujúcim konfirmandom prihovoril slovami evanjelia podľa Lukáša 7, 11-17 Vzkriesenie mládenca v Naime. Neotočíme tok rieky, nezastavíme tok času, stretáme sa, aby sme spomínali, hľadali Božiu pomoc, povzbudenie, mocný Pánov zásah. Všetci prežívali veľkú radosť zo stretnutia, spomienky z dní minulých sa vynárali v mysli nejedného konfirmanda. Každý dostal na pamiatku pamätný list, ako spomienku na stretnutie.

Neopakovateľný zážitok umocnilo i vystúpenie mládežníkov, ktorí pozdravili konfirmandov piesňou „Čo ti smiem dať“.

Za „zlatých konfirmandov“ poďakovala sestra Nechutná, ktorá zaspomínala na brata farára Predmerského i tých, ktorí ich s láskou viedli v období konfirmačnej prípravy. Všetci spoločne potom pristúpili k Večeri Pánovej, tak ako pred polstoročím. Po skončení služieb Božích čakalo konfirmandov posedenie v zborom dome, kde spolu spomínali.

Pred kostolom po 50 rokoch

Október 2009

V prvú októbrovú nedeľu 4.10. sme si na službách Božích pripomenuli 225. výročie posvätenia evanjelického kostola v Adamovských Kochanovciach. Vďaka Pánu Bohu za miesto spoločných modlitieb, pri ktorých sa stretávajú veriaci z nášho cirkevného zboru prejavili nielen členovia zborového spevokolu a mládeže svojimi piesňami, ale takmer všetci prítomní. Spoločne sme sa utvrdili v presvedčení, že napriek rozličnému veku, postaveniu, názorom je pre každého veriaceho človeka dôležité prichádzať na služby Božie a prekonávať rozličné osobné prekážky, ktoré sa tomu snažia zabrániť.

Muži majú prednosť

Chvilka odpočinku s čajom

9. októbra o 18.00 zasadalo v zborovom dome zborové presbyterstvo pod vedením predsedníctva cirkevného zboru. V priebehu zasadnutia prítomní prediskutovali a následne schválili vydanie ročenky cirkevného zboru, nákup nových hudobných nástrojov a kancelárskej techniky. Bratia presbyteri

a sestry presbyterky sa rozhodli zvolať brigádu na vyčistenie tzv. školskej záhrady, ktorá sa uskutočnila 24.10.2009. Najdôležitejšou časťou programu bola nakoniec diskusia o duchovnom prebudení a úlohe všetkých členov presbyterstva pri vedení našich bratov a sester k Ježišovi Kristovi. Prítomní sa tiež zaoberali prípravou služieb Božích na Pamiatku reformácie.

Chlieb náš každodenný

Jesenný čas je priam predurčený na to, aby sme poďakovali Pánu Bohu za všetko čo sa nám urodilo na poliach, záhradách, v skleníkoch, ... Tak ako v mnohých cirkevných zboroch aj v našom cirkevnom zbore sme mohli prežiť neopakovateľnú atmosféru **Poďakovania za úrody zeme**, ktorú umocnil aj príchod detí z nedeľnej besiedky, ktoré prišli do chrámu odeté v kroji. Spolu s bratom farárom kráčali k oltáru, kde položili chlebič a na vozíčku priviezli ďalšie dary zeme. Pri slovách básne v podaní Kataríny Ozimej niektorí premýšľali o vďačnosti za plný stôl, niektorým vypadla i slza dojatia.

Pôsobivo vyznel aj príbeh o chudobnom mužovi, ktorý dostal krajec chleba a šiel sa zaň poďakovať pekárovi, ale on mu povedal: „Neďakuj mne, poďakuj radšej mlynárovi, ktorý mi pripravil múku.“ A tak sa ten muž otočil a išiel za mlynárom, ale aj on mu povedal: „Neďakuj mne, poďakuj radšej farmárovi, ktorý zasial pšenicu.“ A tak sa muž vybral hľadať farmára. Ten mu na jeho prekvapenie hovorí: „Ani mne nemusíš ďakovať. Poďakuj radšej Bohu, ktorý dal slnko, dážď i úrodnú zem, aby si mohol jesť chlieb. Bez Neho by si tento krajec chleba dnes v rukách nedržal.“

Tento sviatočný čas nám pripomína, čo všetko pre nás Pán Boh robí. Nielenže stvoril tento svet. Nielenže nám zaistil spasenie tým, že poslal svojho Syna na Golgotský kríž. On sa tiež o nás dennodenne stará. A to tým, že máme dostatok jedla, ale práve tak i všetko ostatné, čo potrebujeme k životu. Ďakujme Mu za to, ďakujme Mu za to nielen dnes, ale každý deň. Ďakujme Mu skôr ako niečo pozberáme na poliach, v záhradách, sadoch.

*Katarína Ozimá, Ivan Adamči, Erik Cholvád,
Janka Fabianová, Ella Kontrová*

25. októbra sme na službách Božích boli opäť účastní krstu svätého. Prvorodený syn Jána Kvasnicu a Lenky Kvasnicovej, rodenej Kollárovej z Chocholnej- Velčíc **Matej Kvasnica** bol v krste svätom podľa zaslúbenia nášho nebeského Otca prijatý za Jeho dieťa a prítomní v kostole ho zase prijali do svojho spoločenstva. Kiež náš malý brat Matej spozná jediného a pravého Boha Otca, Ježiša Krista - Vykupiteľa, aby sa stala chrámom Ducha Svätého.

Krstní rodičia Ozimí s malým Matejom

November 2009

Bratia farári pri križi

Podľa dohody s pracovníkmi jednotlivých obecných úradov sa **31. októbra a 1. novembra 2009** konali **ekumenické služby Božie** na cintorínoch **v Lieskovom, Chocholnej, Adamovciach a Ivanovciach.** Vďaka Bohu za všetkých, ktorí prišli spolu s nami na miestne cintoríny a nielen spomínali na svojich drahých zosnulých – manželov, manželky, bratov, sestry, deti, príbuzných, priateľov, ale tiež veľmi vážne uvažovali nad svojou vlastnou pomínavosťou.

Stretnutia na jednotlivých cintorínoch mali takmer ten istý “scenár”. Úvod patrilo piesni, ktorú na cintorínoch v Lieskovom a v Adamovciach predniesli členky spevokolu Kolovrátok, v Chocholnej spevácka skupina Studienka a v Ivanovciach pani Arbetová. Nasledovali básne, príhovory starostov a starostky a spomienka na tých zosnulých, ktorí opustili túto časnosť v priebehu uplynulého roka. Na cintorínoch v Lieskovom, Chocholnej a Ivanovciach prítomných oslovil brat farár Ján Ochodnický a na základe biblických textov ich povzbudil k životu viery, aby sme aj pri zomieraní mali istotu, že je s nami náš Pán Ježiš Kristus a bezpečne vedie a povedie naše kroky aj po neistej ceste. Na cintoríne v Adamovciach sa k prítomným prihovorel rímskokatolícky kňaz Jozef Sudor a pripomenul slová Pána Ježiša: “Ja som cesta, pravda i život...”

Pred ukončením spomienkového stretnutia sa účastníci spoločne pomodlili modlitbu Otčenáš a prijali požehnanie. Snád i tento čas použil Hospodin, aby nás povzbudil a napomenul na životnej ceste, po ktorej nás ako dobrý Pastier chce viesť.

V našich spomienkach zostáva...

Návšteva z USA

Koncom roka 1873 sa vo Velčiciach v rodine roľníkov Jána Dudu a jeho manželky Judyty, rodenej Králikovej narodil Ondrej Duda. O rok neskôr sa v tej iste dedine narodila Katarína Zaťková, dcéra Andreja Zaťku a Anny, rodenej Juričkovej, ktorá sa v roku 1899 stala manželkou Ondreja Dudu. Hospodin požehnal manželom a narodilo sa im päť detí: prvorodená dcéra Anna, dcéra Alžbeta, ktorá však ako dvojročná nešťastnou náhodou zahynula a synovia Ján, Ondrej a Ferdinand. Užiť početnú rodinu si vyžadovalo veľa síl, odriekania. Hospodárska kríza ešte viac zhoršila životné podmienky rodiny Dudovej a tak najskôr Ondrej Duda odišiel hľadať nielen možnosť lepšieho zárobku, ale i dôstojnejšie podmienky pre život svojej rodiny do Spojených štátov Amerických. Neskôr manžela nasledovala manželka Katarína a jeho deti. Novým domovom rodiny Dudovej sa stala Florida, kde Pán Boh celej rozrastajúcej sa rodine osobitne požehnával.

21. júna 2009 si potomkovia Ondreja a Kataríny Dudových pripomenuli odchod ich predkov do USA v kostole, v ktorom boli Ondrej a Katarína pokrstení, sobášení a kde boli pokrstené ich deti. Sté výročie odchodu do novej zeme si spoločne pripomenuli všetky generácie početnej rodiny Dudovej, z ktorých sme medzi nami privítali tridsiatich zástupcov. Jazykové rozdiely na službách Božích neboli takmer žiadnou prekážkou, pretože čítanie z Písma svätého bolo najskôr v jazyku slovenskom a potom v angličtine. Zvesť Božieho slova v slovenčine si naši hostia mohli prečítať v preklade do angličtiny v programoch, ktoré im boli odovzdané na začiatku služieb Božích. Mládežníci si pre hostí pripravili príjemné prekvapenie v podobe piesne, ktorú najskôr zaspievali v slovenčine a potom, spoločne so všetkými, ktorí sa odhodlali i v angličtine.

Zástupcovia rodiny Dudovej pozdravili prítomných po kázni a vyjadrili veľkú vďaku Bohu, že môžu stáť na miestach, ktoré sa s ich predkami osobitne spájajú. Ako sme všetci mohli pochopiť to najdôležitejšie, čo si Ondrej a Katarína Dudoví odniesli zo Slovenska bol dar viery, ktorý je tu medzi nami ich potomkami osobitne cenný. Hostia z Ameriky z vďaky Pánu Bohu a z lásky k spoločenstvu veriacich v Adamovských Kochanovciach priniesli i viaceré vzácne dary: knihu zachytávajúcu životné cesty rodiny Dudovej v USA „Like a mustard seed“ (Ako horčičné semienko), repliku kríža od Albina Polaseka „The victorious Christ“ (Víťazný Kristus), ručnú prácu jednej z členiek rodiny Dudovej – zástavu s krížom a finančný dar 15.000 \$ (10.628,19 €).

Po službách Božích zotrvali vzácní hostia v chráme Božom, z ktorého sa im len ťažko odchádzalo. V spoločenskej miestnosti bolo pre nich našimi sestrami pripravené pohostenie a matriky, v ktorých mohli vidieť záznamy krstov, sobášov,

ale i pohrebov predkov rodiny Dudovej. Ako dar nášho cirkevného zboru pripravil Juraj Adamčí spolu s bratom farárom prezentačné CD – rodový strom Ondreja Dudu, ktorý naši hostia s vďakou a neskrývanou radosťou prijali.

Bolo ťažké rozlúčiť sa, ale veľmi krásne čítať slová, ktoré o niekoľko dní zaslala bratovi farárovi jedna zo zúčastnených, Judy Duda z USA, Florida

Odvzdávanie darov od rodiny Dudovej

„V mene celej našej rodiny ďakujem za prípravu nášho stretnutia počas našej návštevy a za veľmi vrelý spôsob, akým sme boli uvítaní. Nikdy nezabudneme na našu návštevu v Adamovských Kochanovciach. Mali sme príležitosť, aby sme sa modlili na mieste, kde boli naši predkovia pokrstení vo viere. To bolo určite vyvrcholením našej cesty na Slovensko!

Osobne som navštívila kostol niekoľkokrát v minulosti, ale táto návšteva bola najviac zmysluplná a zapamätateľná. Bola to duchovná skúsenosť pre všetkých z nás. Dokonca aj malé deti v našej skupine zrejme pochopil význam toho, čo videli a počuli v ten deň. A mnohí dospelí mali v očiach slzy vďačnosti, pretože zažili radosť byť s vami počas chvál nášho Boha.

11. júla 2009 sa stretla celá rodina Dudová (viac ako 100 členov). Premietali sme fotografie z našej návštevy na Slovensku a podelili sa o naše spomienky s rodinnými príslušníkmi, ktorí nemali možnosť sa s nami výletu zúčastniť. Počas prezentácie sme počuli veľa komentárov o nádhernom privítaní, ktoré pripravil váš zbor:

- krásne, osobitné piesne pripravené na bohoslužby,
- čítanie z Písma v angličtine,
- úžasná recepcia pripravená dámami z vášho zboru (najlepšie koláče, aké sme kedy jedli... prosím, poďakujte im za nás!)

- a samozrejme, aj CD pripravené každému z nás, ktorá obsahuje obrazy z dejín rodiny Dudovej z archívnych kníh.

Boli ste „dokonalý hosťiteľ“ a budeme navždy vďační za vašu láskavosť. Myslím, že je vhodné predpovedať, že mnohí z nás, ktorí sme tam boli (a možno aj ostatní z rodiny), vás navštívime v budúcnosti znova!

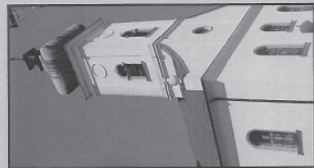
Medzitým sa budeme modliť za Vašu cirkev a budeme aj naďalej ďakovať Bohu za príležitosť, ktorú nám dal spojiť sa s našimi bratmi a sestrami vo viere v Adamovských Kochanovciach Kiež Pán naďalej žehná Svoj ľud skrze Vašu službu!

So srdečným pozdravom a úprimným poďakovaním,

„Judy Duda“

Rodina Dudová s bratom farárom

Dear Brothers and Sisters in Christ,

One hundred years ago, Andrew Duda, a member of your congregation, left his home in Velcice to seek a new life for himself and his family in the United States.

Here, in this sacred place, he was baptized as a child, he was married to Katarina Zatko and their children were also brought to the church for baptism and Christian instruction.

Although the Andrew Duda Family has lived in the US for the past 100 years, the descendants of Andrew and Katarina have never forgotten their Slovak roots or their ties to this congregation in Adamovske Kochanovce.

Therefore, with humble thanks to our Lord for the blessings He has bestowed upon our family for the past century, we offer our gift of love to you and our support of the ministry of this Congregation with a monetary contribution equivalent to \$15,000.

We will continue to pray for God's continued blessings upon the work you do in His holy name!

Soli Deo Gloria!

With our sincere thanks for your warm welcome and hospitality!

**The Andrew Duda Family Members
and the Duda Corporation,
Oviedo, Florida**

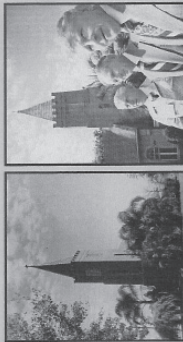
June 21, 2009

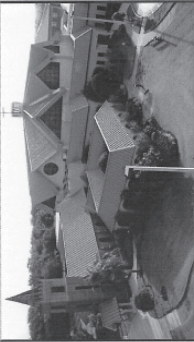
St. Luke's Lutheran Church & Cemetery— 1915

Shavis, Florida
Train Depot
and
General
Store
C.1920

St. Luke's—1939— Ferdinand, John, Andrew Duda, Jr., 1960

St. Luke's Lutheran Church. Oviedo, FL. 2008

„Drahí bratia a sestry v Kristovi! Pred sto rokmi, Ondrej Duda, člen vášho zboru, opustil domov vo Velčiciach, hľadáajúc nový život pre seba a svoju rodinu v Spojených štátoch. Tu, na tomto svätom mieste, bol pokrstený ako dieťa, oženil sa tu s Katarínou Zaťkovou a sem boli ich deti prinesené ku krstu a na kresťanskú náuku. I keď rodina Ondreja Dudu žila v Spojených štátoch posledných 100 rokov, potomkovia Ondreja a Kataríny nikdy nezabudli na slovenské korene a ich vzťahy k tomuto spoločenstvu v Adamovských Kochanovciach. A preto, z úprimnej vďaky Pánovi za Jeho požehnanie a za obdarovanie našej rodiny v uplynulom storočí, darujeme tento dar lásky a našu podporu služby v tomto spoločenstve v peňažnom príspevku vo výške 15.000 \$ Budeme i naďalej pokračovať v modlitbách k nášmu Bohu, aby žehnal Vašu prácu v Jeho svätom mene. Jedine Bohu sláva!“

Zájazd na Liptov

Keď sa objavil nápad, že by sa v zbere mohol zorganizovať autobusový zájazd, asi si nikto nemyslel, že o výlet bude taký záujem a bude treba objednať dva autobusy. Napriek nepriaznivým predpovediam počasia nám tento deň naozaj vyšiel.

Prvú, hoci neplánovanú, prestávku sme mali už na odpočívadle v Beluši, keď sa nám pokazil jeden z autobusov a my sme museli čakať na ďalší, ktorý ho nahradil. Túto prestávku sme využili na to, aby sa porozprávali aj tí, ktorí nesedeli v tom istom autobuse. A my mládežníci sme si čakanie spríjemnili spevom piesní.

Po príchode náhradného autobusu sme sa už bez problémov dostali do Svätého Kríža, kde sme najskôr mali krátke stíšenie a potom sme si kostolík pozreli individuálne. Je to skutočne unikátna stavba, za ktorú si stavitelia zaslúžia náš obdiv.

Zo Svätého Kríža sme sa presunuli do Vlkolínca. Najskôr nás nepríjemne prekvapila skutočnosť, že do dedinky sa nedá ísť autobusom a my musíme ten necelý kilometer vyšliapať po vlastných. Táto prechádzka nám však umožnila uvidieť mnohé krásy liptovskej prírody. Keďže bola sobota, obyvatelia Vlkolínca boli zrejme na poli, pretože sme občas mali pocit, akoby tam nikto nebýval. Návštevu kostolíka v Ludrovej sme museli kvôli nedostatku času z programu vynechať, a tak sme z Vlkolínca išli do Rajeckej Lesnej, aby sme si pozreli Slovenský Betlehem majstra Pekaru.

Bolo zaujímavé zisťovať, ako poznáme, alebo nepoznáme slovenské hrady, zámky a kostoly, ktoré sú súčasťou betlehemu.

Domov sme sa vrátili podvečer plný nových zážitkov. Mnohí z nás sa už teraz tešia na ďalší podobný výlet, ktorý bude mať dúfajme rovnaký úspech.

Pred kostolom vo Svätom Kríži

Výletová

V sobotu namiesto domácej roboty,
vybrali sme sa MY cirkevníci z Kochanoviec na výlety.

Pozrieme si prírodu i kostoly,
program nám je po vôli.

Úderom siedmej hodiny každý prišiel,
iba autobus načas nadošiel.

Zakrátko sa nám dostalo do sluchu,
že „Chorvát autobus“ schytil poruchu.

Po hodine pri Považskej došlo k výmene
autobusu

a MY sme sa dostali do Svätého Kríža
podľa vkusu.

A obzreli sme si starú architektúru a ešte
sme netušili,

že zvládneme Vlkolínsku túru.

Navštívili sme kostol Svätý Kríž – a hneď
sa nám zdalo,

že sme k Tebe ó Bože blíž.

Tak vďaka, že sme to tam mohli navštíviť a vo viere sa posilniť.

A vyznali sme aj s Petrom spolu: „**Áno, je nám tu dobre**“,
a tak sme mali výklad i dobrý pocit z výletu.

Autobus sa pokazil a my spievame

A Ty milý Vlkolíneček – kedy bude cesty koniec?

Kľukatá cesta do brehu všetkých nás stála námahu.

Jedna trasa nám vypadla – no nebol koniec,

išli sme „v teple“ pozrieť „slovenský Betlehem Rajec“.
Úderom tmavých oblakov z jasného neba
sme začali myslieť Pane Bože na Teba.
Aby si nás ochránil od búrky, vetra, dažďa –
- k Tebe smerovala naša veta každá.
A keď šoféri otvorili konečne autobus,
sme sa odobrali na svoj cesty kus.
Vďaka Ti ó Bože za ochranu i skúsenosť novú,
aj za to, že si nás šťastne doviedol ku domu.

dňa 18.7.2009 napísala účastníčka záznamu Emília Bátovská

Detský letný tábor

V dňoch 29. – 30. júla sa v našom cirkevnom zbore uskutočnil detský letný tábor. Pripravovali sme ho pre všetky deti, ktoré chodia na nedeľnú besiedku. Pozvali sme aj ich kamarátov a na naše veľké prekvapenie ich účasť nás veľmi milo prekvapila. Už od skorého rána rodičia a starí rodičia privádzali svoje ratolesti do zborového domu, kde sa o ich privítanie postarali vedúci tábora. Medzi nás zavítalo 21 detí, z ktorých 9 detí bolo predškolského veku a 12 vo veku 7-12 rokov.

Program bol zameraný na Biblické témy a príbehy, ktoré boli dopĺňované hrami, piesňami a tvorivými dielňami.

V stredu dopoludnia mali deti pripravenú biblickú tému, ktorá bola doplnená tvorivou hrou, maľovaním, alebo spievaním detských piesní. Po výbornom obede sme odpočívali, pretože sme potrebovali energiu na popoludňajšie hry. Štvrtok ráno nás čakalo príjemné prebúdzanie do nového slnečného dňa, ktoré sme začali rannou modlitbou a raňajkami. Dopoludnia sme sa rozprávali o Bohu a Jeho prikázaniach. Na obed nás pani kuchárky prekvapili ďalším výborným obedom, po ktorom sme niektorí neodolali a išli sme si pospať. Ostatní sa veselo hrali a zabávali. Popoludní na nás čakali súťaže, hry a obľúbené hojdačky, či preliezačky, na ktorých sa deti dosýta vyšantili. Po ukončení programu na nás čakal olovrant, po ktorom si deti zbalili svoje veci. Detský tábor sme ukončili posledným osviežujúcim prekvapením – zmrzlinou.

Keď sme sa pýtali detí, ako sa im páčil tábor a ako sa s nami cítili povedali : „Bolo nám s vami super, ale bolo to veľmi krátke. Na budúci rok by sme tu mohli byť aspoň týždeň“.

Ich slová nás nesmierne potešili a povzbudili do ďalšej práce. S radosťou v srdci sme sa poďakovali Bohu za to, ako majestátne požehnal toto dielo a ani

jeden z nás nezaváhal pri myšlienke, že aj budúci rok v lete sa opäť stretne na detskom letnom tábore.

Detská modlitba

Zmrzlina nám chutí

Campfest

Prvý augustový týždeň sme niektorí už tradične, niektorí po prvýkrát, boli na Campfeste.

Téma tohtoročného festivalu bola V.I.P. (Vplyv, Informácia, Premena) a my sme boli po celý čas prostredníctvom seminárov a evanjelizácii povzbudzovaní a uisťovaní v tom, že Pán Ježiš môže mať na nás veľký vplyv a vďaka Nemu môže nastať v našich životoch premena. Ale najväčším uistením bolo pre nás to, že pre Neho sme všetci V.I.P. (veľmi dôležité osoby). Nikto nie je ani menší, ani väčší, všetci sme rovnako milovaní.

Program Campfestu začal naozaj veľkolepo. Úvodná skladba Bittersweet symphony v podaní husľového súboru pokračovala piesňou „Príd, premeň nás“ od kapely eSPÉ a rapera Tamtena. A ďalej to nebolo o nič horšie. Jedna kapela striedala druhú, jeden seminár sa časovo prekrýval s druhým a my sme si nevedeli vybrať, čo je lepšie. To bola jediná nevýhoda viacerých pódii.

Slovenské kapely Timothy, Lámačské chvály, Tretí deň a eSPÉ boli tradične úžasné a ich chvály boli pre nás krásnym zážitkom.

Z Campfestu sme si priniesli aj iné ako duchovné zážitky. Veď spanie v stanoch je veľmi zábavné, najmä keď sa vydarí počasie tak, ako sa to stalo tento rok.

A najkrajšie na tom všetkom bolo to, že sme to neprežívali jednotlivito,

ale ako spoločenstvo. Ako priatelia, ktorí sa zdieľajú a bavia spoločne. A podelia sa nielen o jedlo, ale aj o svoje skúsenosti a zážitky.

Nikto z nás by si Campfest tak neužil, keby tam bol sám.

Na tvorivých chválach sme získali inšpirácie na výrobu mnohých vecí. Naučili sme sa ako si jednoducho ušiť obal na Biblie, ako si vyrobiť pekné náušnice a tí trpezlivejší aj to, ako sa za pomoci koráliek a drôtičkov dajú urobiť stromčeky.

Richard Čanaky a Mária Podhradská v predstavení pre deti ukázali, aké je to nádherné, keď Boha chvália aj tí najmenší.

A posledný večer, keď v Hangári, kde bolo hlavné pódium, zostala len časť účastníkov, sme si to mohli pri chválach Braňa Letka užiť úplne. Tam sme naozaj pociťovali Božiu prítomnosť a hoci vonku bolo celkom chladno, my sme v srdciach cítili teplo Božej lásky. Naozaj sme odtiaľ prišli premenení. Dúfajme, že nám to vydrží čo najdlhšie.

Mládežnícky tábor 2009

Požehnaný čas s Pánom mohli aj tento rok prežiť naši mládežníci spolu s bratom farárom na biblickom tábore v krásnom prostredí Bielych Karpát

v Chocholnianskej doline. V úvodnej modlitbe brat farár prosil o Božiu priazeň tomuto stretnutiu, ktorého účelom bolo spoznať seba navzájom, ale najmä Boha v Jeho nepredstaviteľnej kráse a múdrosti. Keďže program si mládežníci starostlivo pripravili, nebola núdza o vynikajúcu zábavu. Ranné stíšenia neodmysliteľne patrili k začiatku každého nového dňa. Počas dopoludnia si mládežníci preverovali svoje vedomosti v rôznych súťažiach, kvízoch a tento čas venovali

aj pohybu na čerstvom vzduchu pri hrách a rôznych športových aktivitách. Jedno popoludnie využili aj na turistiku a navštívili tábor handicapovaných i zdravých detí na Kykuli. Býva dobrým zvykom stretnúť sa so sestrami a bratmi zo zboru pri spoločnej opekačke a hrách. Aj tento raz to bolo veľmi príjemné a požehnané stretnutie, ktoré trvalo do neskorých večerných hodín. Sme vďační Bohu, že aj takto pôsobí v našom zbere.

Tvorivé dielne boli ako stvorené na zhotovenie krásnych vecí na pamiatku pre tých, ktorých máme radi – dievčatám náušnice, chlapcom stromčeky šťastia a mnoho iných drobností. Večerný program bol venovaný zamysleniam a chválam, najskôr k prednesenej téme, ale bol tu priestor aj na voľnejšie rozhovory.

Ani sme sa nenazdali a bol tu posledný deň. Zamyslenie brata farára na tému

„K čomu ma Boh volá“ bolo spojené s prisluhovaním Večere Pánovej. Ďakovnou modlitbou sme ukončili toto požehnané spoločenstvo. Verte, že týždeň strávený pri kresťanských piesňach a štúdiu Biblie uprostred nádherného Božieho chrámu pôsobil ako balzam na rany a chvíle strávené v slnkom zaliatej prírode boli pre všetkých veľkým požehnaním.

Naše spoločenstvá

Detská nedeľná besiedka

Skôr ako dozvonila zvony na kostolnej veži, pred kostolom počuť zvonivé hlasy hlúčiku detí. Tieto netrpezlivo čakajú, aby sa spolu s dospelými zúčastnili začiatku služieb Božích, odpovedali na zvedavé otázky brata farára a neraz tak pobavili všetkých prítomných a dostali požehnanie do ďalších dní. Potom sa takmer behom poberú na nedeľnú besiedku, kde môžu počúvať príbehy o Pánovi Ježišovi, spievať, kresliť a hrať sa. Tak ako prišli dospelí veriaci nasýtiť svoju dušu a načerpať nové sily do ďalšieho týždňa, prišli aj deti, aby sa naučili žiť svoj život so svojím Stvoriteľom.

Nedeľný príhovor k deťom a požehnanie

Učítelia na nedeľnej besiedke sa snažia, aby deti nielen poznali príbehy o Ježišovi, ale aby Ho spoznali ako svojho Učiteľa, Radcu, Lekára, Priateľa a prijali Ho do svojho srdiečka ako svojho Spasiteľa. Je krásne sledovať, ako si pri hre alebo spoločných aktivitách vytvárajú priateľstvá, ako im svietia oči radosťou, keď sa im podarí nejaké dielo, s akou radosťou spievajú a tancujú, rozdávať si darčeky a preukazujú lásku. Svoju radosť a energiu nám potom rozdávať pri svojich vystúpeniach v kostole nielen na Vianoce, ale aj počas školského roka.

Okrem pravidelných stretnutí počas služieb Božích sa deti v tomto kalendárnom roku zúčastnili nedeľného dopoludnia v zborovom dome, ktorý usporiadali mládežníci pri príležitosti konca školského roka. Cez prázdniny sa konal dvojdňový detský tábor, kedy deti strávili spoločnú noc v priestoroch zborového domu.

V septembri sa deti opäť stretli na nedeľnej besiedke. Napriek tomu, že sa ich každú nedeľu stretá približne 20 detí, radi pozývajú medzi seba nových kamarátov.

Tak voláme aj vaše deti a vnúčatá slovami Pána: „Dovoľte dieťkam prichádzať ku mne a nebráňte im, lebo takýchto je kráľovstvo Božie.“ (Lukáš 18, 16)

Podme už!

Spoločenstvo evanjelickej mládeže (SEM)

„Myslíš si, že viera je len pre starých ľudí?“ „Zdá sa ti kresťanstvo nudné a neaktuálne, jednoducho pre teba nevhodné?“ „Cítiš sa sám a chcel by si kamarátov, s ktorými by si mohol tráviť čas?“

Ak si odpovedal ÁNO na minimálne jednu z týchto otázok, si ten správny človek, ktorý by mal navštíviť naše Spoločenstvo evanjelickej mládeže a zakúsiť niečo nové.

Sme partiou asi 15 ľudí, každý z nás má 14 a viac rokov a stretávame sa každú sobotu o 18.30 v zborovom dome. Mladšia zostava zložená z 12 – 14 ročných začína už o 17.00 hodine.

Čo nás spája a inšpiruje k pravidelnému stretávaniu sa ? Určite sú to dobré priateľstvá, veľa zábavy, ktorú zažívame pri spoločných výletoch a zaujímavých hrách a v neposlednom rade už spomínaná viera v Boha.

Mnohí z nás sme osobne zažili, že Boh nie je starý deduško, či prísny sudca, ktorý sedí v nebi a ak sa o nás zaujíma, chce nás len obmedzovať nejakými príkazmi. Každú sobotu, ale aj počas týždňa, pociťujeme Jeho prítomnosť v podobe odpúšťajúcej lásky, prijatia bez toho, aby sme sa museli stať najskôr „svätými“ a prijímame od Neho pokoj do srdca, uistenie že nie sme sami ani v najťažších chvíľach života. A je toho ešte oveľa viac, čo by sme ti mohli povedať osobne...

Na našich stretnutiach spievame piesne rôznych moderných štýlov, ktorými vyjadrujeme vďaku Bohu za to, čo pre nás robí. Pri zamysleniach nad biblickými textami zase spoznávame, aká vie byť Biblia aktuálna aj v dnešnej dobe. Pri

modlitbách prosíme jeden za druhého, aby naše kroky viedol po správnych a bezpečných chodníkoch.

Ak ťa niečo z týchto riadkov zaujalo, chceš sa o nás dozvedieť viac a patriť medzi nás, potom sa tešíme na teba v najbližšiu sobotu na mládeži.

Spoločenstvo evanjelických žien (SEŽ)

SEŽ sa stretáva pravidelne prvú nedeľu v mesiaci v zborovom dome. Prvé stretnutie sa uskutočnilo 6.januára 2002 hlavne vďaka úsiliu sestry Oľgy Kusendovej a za aktívnej podpory zo strany brata farára Jána Ochoďnického. Odvtedy sa stretávame za účelom čítania a následného vysvetľovania Biblie, spievania nábožných piesní, modlitieb a vzájomného povzbudzovania sa a pomoci.

Za uplynulé obdobie sme preštudovali zo Starej zmluvy knihu Rút, proroka Daniela. Z Novej zmluvy sme premýšľali nad Listom Jakuba a evanjeliom podľa Matúša. Ku každej perikope, ktorá je predmetom domáceho zamýšľania sa, nám pán farár podá výklad, po ktorom nasleduje diskusia k danej téme. Nezabúdame ani na spev, poéziu a modlitby. Dokonca viackrát sme si vypočuli i vlastnú básnickú tvorbu k aktuálnej téme či obdobiu. Spomíname i na známe osobnosti našej cirkvi a zoznamujeme sa s ich životom, tvorbou, odkazom. A je výborné, že po skončení stretnutia sa tešíme na stretnutie nasledujúce.

Účasť žien na stretnutiach je rôzna, v priemere sa schádza asi 18 žien. Najväčšie zastúpenie je z filiálky Chocholná a potešiteľné pre nás je, že nás navštevujú aj ženy z iných cirkevných zborov. Máme radosť z každej sestry, ktorá príde medzi nás, veď tvoríme spoločenstvo Božej rodiny.

Pretože tvoríme jedno spoločenstvo veriacich, snažíme sa spolupracovať i s mládežou v zbere. Zúčastňujeme sa spoločných stretnutí, kde sa vzájomne spoznávame a dopĺňame. Spoločne pripravujeme aj vianočné medovníčky pre návštevníkov služieb Božích i medovníkové rybičky pre naše deti. Podieláme sa na

službách Božích počas veľkonočných sviatkov, naše ženy sú členkami zborového spevokolu, aktívne sa podieľame na udržiavaní chrámu Božieho a jeho okolia v dôstojnom stave. Sestry z nášho spoločenstva sa zúčastňujú akcií a seminárov organizovaných SEŽ či už v Liptovskom Trnenci alebo vo Svätom Jure. Získané poznatky a skúsenosti odovzdávajú na stretnutiach ostatným.

Vzácnym bolo Seniorálne stretnutie žien Považského seniorátu, ktoré sa uskutočnilo 19.septembra tohto roku v našom cirkevnom zbere. Témou stretnutia bola „Žena služobníčka“. Na službách Božích pri tejto príležitosti kázal domáci brat farár Ján Ochodnický. Následne sestry privítala seniorka Považského seniorátu Eva Juríková. Poďakovala našim ženám za lásku a ochotu, s akou pripravili stretnutie. Vyslovila však ľútosť, že z 19 cirkevných zborov, z ktorých boli ženy-sestry osobne pozvané, sa mnohé stretnutia nezúčastnili.

Hlavnú prednášku na tému „Psychológia dieťaťa a zvesť Božieho slova“ mala sestra farárka Daniela Horíková, predsedníčka SEŽ na Slovensku. Ďalšie príspevky na témy „Žena kresťanka“, „Žena matka“, „Žena vychovávateľka“ si pripravili ženy z rôznych cirkevných zborov na základe prežitých skúseností.

Program obohatilo i spevácke vystúpenie našej mládeže a našich členiek, recitácie a dojímavé vystúpenie malej Betky Potočkovej so svojou modlitbičkou a vyznaním matke. Stretnutie pokračovalo diskusiou k predneseným témam v príjemnom prostredí nášho zborového domu.

Ďakujeme Pánu Bohu, že sa môžeme stretávať, ďakujeme bratovi farárovi za aktívnu účasť na našich stretnutiach, za schopnosť vzbudiť v nás záujem o štúdium Božieho slova, zamýšľanie sa nad ním a uvádzanie ho do svojho života i života svojich blízkych. Nech Pán Boh požehnáva naše ďalšie stretnutia a privedie medzi nás všetky ženy, ktoré túžia prežiť nedeľné popoludnie v našom spoločenstve.

Spevokol

Spevokol Cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi a.v. v Adamovských Kochanovciach má dlhodobú tradíciu. V súčasnosti je jeho dirigentom brat Dušan Ďuriš.

Spevokol sa stretáva pravidelne na nácvikoch piesní každý štvrtok od 17.30 hodiny v zborovom dome. Piesne vyberá dirigent spolu s bratom farárom a sú zamerané k rôznym príležitostiam cirkevného roku. Spevokol spieva pri všetkých významných sviatkoch ako sú Pamiatka posvätenia chrámu Božieho, Pamiatka reformácie, vianočné a novoročné sviatky, veľkonočné a svätodušné sviatky. Členovia spevokolu sa každoročne zúčastňujú stretnutia spevokolov Považského seniorátu, ktoré sa v tomto roku konalo v chráme Božom v Lubine.

Zbor má v súčasnosti 17 spevokolistov, ktorí dochádzajú zo všetkých filiálok cirkevného zboru od Chocholnej až po Ivanovce, jedna členka dochádza až z Nového Mesta nad Váhom. Spieva sa trojhlasne, ale pretože sa spevokol skladá väčšinou zo starších ľudí, veľmi by potreboval omladiť a to hlavne v prvom hlase.

Napriek niektorým problémom zborový spevokol je tu, jeho členovia spievajú s radosťou na oslavu Pána Boha a ich vystúpenia sú neodmysliteľným oživením služieb Božích.

Veľkonočné ráno

Pastor George Thomas, ktorý v malom mestečku v Novom Anglicku viedol svoj zbor, prišiel raz v jedno veľkonočné nedeľné ráno do kostola a niesol hrdzavú, skrivenú starú vtáčiu klietku, ktorú položil vedľa kazateľnice. Viacerí ľudia v údive nadvihli obočie. Vtom pastor prehovoril. Hovoril o tom, ako sa včera prechádzal po meste a uvidel oproti chlapca, ktorý niesol túto klietku. Boli v nej tri malé divé vtáčiky, trasúce sa chladom a strachom. Zastavil ho a spýtal sa: „Čo to tam máš, synak?“ Len pár starých vtákov,“ odpovedal. Čo chceš s nimi robiť?“ spýtal sa pastor. „Zobrať ich domov a hrať sa s nimi,“ odpovedal. „Budem ich dráždiť a vytrhávať im perie, aby sa pobili. Stavím sa, že sa zabavím.“ „Ale skôr či neskôr ich budeš mať dosť a prestane ťa to baviť. Čo urobíš potom?“ „Ale, mám aj zopár mačiek,“ povedalo malé chlapčisko, „radi si na nich pochutia, dám vtáčikov im.“ Pastor na moment stíchol. „Kofko chceš za tie vtáky, synak?“ „Čoo??!!! Na čo by vám boli, pane? Sú to len obyčajné vtáky z poľa. Ani nespievajú - a vôbec nie sú pekné!“ „Kofko?“ Znovu sa spýtal pastor. Chlapec si ho premeral, akoby bol bláznivý a povedal: „10 dolárov!“ Pastor siahol do vrecka a vytiahol desať dolárovku. Dal ju chlapcovi do ruky, a ten zmizol rýchlo ako blesk. Pastor položil klietku na zem, otvoril dverka a klopaním na mriežku klietky presvedčil vtáčiky, aby vyleteli. Pustil ich na slobodu. To vysvetlilo prítomnosť klietky na kazateľnici a potom pastor začal hovoriť tento príbeh:

Jedného dňa sa rozprával Ježiš s Diablom. Satan sa práve vrátil z Rajskej záhrady a škodoradostne sa chválil: „Nuž, Pane, práve som nachytil plný svet ľudí. Nastavil som pascu, starú návnadu, vedel som, že neodolajú. Mám ich všetkých!“ „Čo s nimi budeš robiť,“ spýtal sa Ježiš. Satan odpovedal: „Chaa, budem sa zabávať! Budem ich učiť ako sa sobášiť a rozvádzať, ako sa majú nenávidieť a škodiť si, naučím ich piť a fajčiť a preklínať. Naučím ich ako vynájsť pušky a bomby a navzájom sa zabíjať. Už sa teším na tú zábavu!“ „A čo urobíš potom?“ spýtal sa Ježiš. „Zabijem ich!“ hrdlo sa vypol Satan. „Kofko za nich chceš?“ spýtal sa Ježiš. „Hádám by si tých ľudí nechcel?! Nie je v nich ani štipka dobra. Keď si ich vezmeš, budú ťa len nenávidieť. Napľujú na teba, budú ťa preklínať a zabijú ťa! Určite ich nechceš!“ „Čo za nich chceš?“ opäť sa opýtal. Satan pozrel na Ježiša a zaškeril sa: „Každú Tvoju slzu a všetku Tvoju krv!“ Ježiš povedal: „Máš ich!“ a zaplatil. Pastor zdvihol klietku, otvoril dvere a odišiel od kazateľnice.

Nie je smiešne, že posielame tisícky SMS správ a tie sa rozšíria ako požiar, ale keď začneš posielat správy týkajúce sa Krista, ľudia si dvakrát rozmyslia, či ich pošlú ďalej? Nie je smiešne, že keby si tento príbeh mal podať niekomu ďalšiemu, mnohým z tvojho okolia ho radšej nedáš, pretože si nie si istý, čo by si o Tebe pomysleli? Nie je smiešne, ako sa viac trápim tým, čo si o mne pomyslia ľudia, než čo si o mne myslí Boh?

Štatistické údaje zboru od 30.novembra 2008 do 22. novembra 2009

Pokrstení (25):

Adrián Michalec (Ivanovce)
Miroslav Šikuda (Melčice- Lieskové)
Michal Šikuda (Melčice- Lieskové)
Michal Oller (Adamovské Kochanovce)
Alex Richtárik (Ivanovce)
Martin Janík (Adamovské Kochanovce)
Denisa Janíková (Adamovské Kochanovce)
Alžbeta Devánová (Adamovské Kochanovce)
Ján Deván (Adamovské Kochanovce)
Patricia Hurtoňová (Adamovské Kochanovce)
Tomáš Plesnivý (Adamovské Kochanovce)
Lucia Plesnivá (Adamovské Kochanovce)
Jakub Lichner (Melčice- Lieskové)
Vanesa Pavlíková (Melčice- Lieskové)
Laura Cholvádová (Chocholná- Velčice)
Stela Púčeková (Chocholná- Velčice)
Adam Draškovič (Ivanovce)
Lukáš Fabian (Ivanovce)
Matej Nosek (Adamovské Kochanovce)
Noah Elias Danielčík (Chocholná- Velčice)
Lucia Dovinová (Adamovské Kochanovce)
Matej Kvasnica (Chocholná- Velčice)
Nicolas Cholvád (Chocholná- Velčice)
Jakub Križko (Ivanovce)
Patrik Burica (Ivanovce)

Konfirmovaní (22):

Ludmila Fabianová (Melčice- Lieskové)
Iveta Krchnavá (Melčice- Lieskové)
Miroslava Šikudová (Melčice- Lieskové)
Katarína Bančanská (Adamovské Kochanovce)
Kristína Bebjaková (Melčice- Lieskové)
Karin Dadová (Chocholná- Velčice)
Ján Deván (Adamovské Kochanovce)
Alžbeta Devánová (Adamovské Kochanovce)
Daniel Fabian (Melčice- Lieskové)
Jakub Fabian (Melčice- Lieskové)

Lenka Fabianová (Melčice- Lieskové)
Peter Fábik (Adamovské Kochanovce)
Patrik Kogler (Melčice- Lieskové)
Jaroslav Kuruc (Chocholná- Velčice)
Matúš Michalík (Melčice- Lieskové)
Richard Miko (Melčice- Lieskové)
Monika Mizeráková (Melčice- Lieskové)
Matúš Vaško (Melčice- Lieskové)
Barbora Vašková (Melčice- Lieskové)
Nikoleta Špániková (Ivanovce)
Martin Štefanec (Chocholná- Velčice)
Martin Berka (Melčice- Lieskové)

Sobášení (6) :

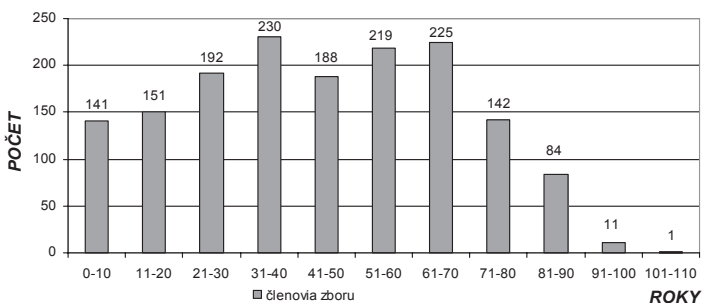
Juraj Križko (Melčice- Lieskové) a Miroslava r. Kolarovská (Ivanovce)
Vít Olšovský (Praha) a Danica r. Kusendová (Adamovské Kochanovce)
Boris Lukáčik (Ivanovce) a Mariana r. Koršňáková (Martin)
Ivan Staňák (Melčice- Lieskové) a Stanislava r. Kolarovská (Ivanovce)
Dušan Estergájoš (Nové Mesto nad Váhom) a Monika r. Michaličková (Melčice- Lieskové)
Dušan Masár (Drietoma) a Michaela r. Kvasnicová (Chocholná- Velčice)

Pochovaní (26) :

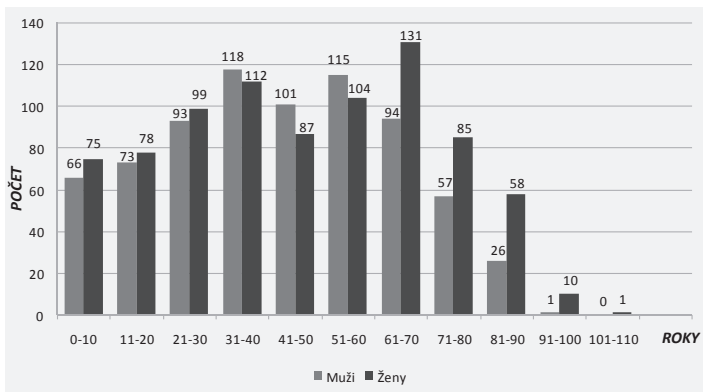
Ján Madový 59 r. (Chocholná- Velčice)
Juraj Kallo 85 r. (Chocholná- Velčice)
Eva Vojtová rod. Srvátková 82 r. (Ivanovce)
Anna Kubisová rod. Martinková 84 r. (Chocholná- Velčice)
Katarína Sulová rod. Hudecová 95 r. (Ivanovce)
Branislav Hurtoň 59 r. (Melčice- Lieskové)
Ľudmila Masárová rod. Fabianová 86 r. (Melčice- Lieskové)
Štefan Matiaš 82 r. (Melčice- Lieskové)
Anna Chrenková rod. Kadlečíková 83 r. (Melčice- Lieskové)
Štefan Križko 83 r. (Ivanovce)
Ján Fabian 64 r. (Adamovské Kochanovce)
Peter Adaška 62 r. (Melčice- Lieskové)
Janka Madová rod. Chlapíková 51 r. (Chocholná- Velčice)
Ľubomír Michalčík 62 r. (Ivanovce)
Pavol Deván 54 r. (Adamovské Kochanovce)
Oľga Fábiková rod. Košútová 69 r. (Adamovské Kochanovce)
Vladimír Sulo 85 r. (Chocholná- Velčice)

Pavlína Hornáková rod. Chrenková 86 r. (Adamovské Kochanovce)
 Jozefína Gestingerová rod. Čaklošová 101 r. (Chocholná- Velčice)
 Mária Králiková rod. Adašková 85 r. (Adamovské Kochanovce)
 Ján Peter 83 r. (Chocholná- Velčice)
 Zdenka Križková rod. Vidovičová 62 r. (Adamovské Kochanovce)
 Ján Capák 82 r. (Melčice- Lieskové)
 Štefan Samák 82 r. (Melčice- Lieskové)
 Eva Súrovská rod. Bušová 84 r. (Adamovské Kochanovce)
 Ján Fabian 92 r. (Adamovské Kochanovce)

VEKOVÉ ZLOŽENIE ČLENOV CIRKEVNÉHO ZBORU

ZASTÚPENIE MUŽOV A ŽIEN V JEDNOTLIVÝCH VEKOVÝCH KATEGÓRIÁCH

Obsah

Úvodom	4 - 6
Základné informácie o Cirkevnom zbore Evanjelickej cirkvi a. v. Adamovské Kochanovce.....	7 - 8
Kronika cirkevného zboru 2009	9 - 31
V našich spomienkach zostáva.....	32 - 40
Naše spoločenstvá	41 - 46
Štatistické údaje.....	47 - 49

Na vydanie ročenky do 15. novembra 2009 finančne prispeli:

Elena Sulová, Melčice-Lieskové 15,- €
Ing. Oľga Horňáková, Adamovské Kochanovce 30,- €
Viera Horňáková, Chocholná-Velčice 20,- €
Božena Pavlíková, Melčice-Lieskové 10,- €
Rodina Misárošová, Melčice-Lieskové 20,- €
Bohuznáma sestra, Chocholná-Velčice 35,- €
Bohuznáma rodina, Chocholná-Velčice 20,- €
Bohuznáma rodina, Melčice-Lieskové 10,- €
Bohuznáma sestra, Ivanovce 10,- €
Bohuznáma sestra, Ivanovce 7,- €
Rodina Adamčiová, Chocholná-Velčice 50,- €
Jaroslav Surovský, Chocholná-Velčice 10,- €
Bohuznáma rodina, Melčice-Lieskové 10,- €
Rodina Mikulová, Chocholná-Velčice 25,- €
Rodiny Kvasnicová, Ozimá, Kollárová, Chocholná-Velčice 25,- €
Rodina Fabianová, Melčice-Lieskové 10,- €
Bohuznáma rodina, Adamovské Kochanovce 40,- €
Božena Kováčechová, Melčice-Lieskové 10,- €
Rodina Buricová, Ivanovce 10,- €
Bohuznáma rodina, Chocholná-Velčice 30,- €
Bohuznáma rodina, Chocholná-Velčice 20,- €
Bohuznáma rodina, Adamovské Kochanovce 20,- €
Bohuznáme sestry, Melčice-Lieskové 20,- €

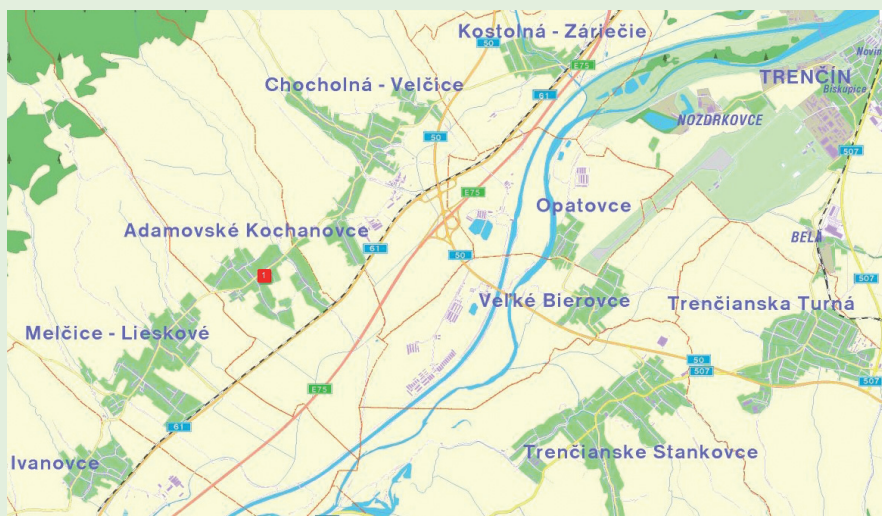
Ročenku zostavili a na jej tvorbe sa podieľali:

Ján Ochodnický, Elena Šikudová, Ľubica Adamčiová, Oľga Kusendová,
Pavla Šikudová, Eva Kadlečíková, Jarmila Zajíčková, Veronika Vaculová,
Michaela Adamčiová, Andrea Adamčiová, Eva Mikušat'ová, Leontína Berková.

Tlač:

Tising tlačiareň spol. s r.o.
Odborárska 3
915 01 Nové Mesto nad Váhom

913 05 Adamovské Kochanovce 212
Tel.: 032 / 64 902 85, mobil: 0905 / 574 190
E-mail: faraakochanovce@mail.t-com.sk,
kochanovce@ecav.sk
www.faraak.sk